

Háy János

A Senák

– istendráma két részben –

Szereplők

JANI – harminc körüli vidéki gazdálkodó

MARIKA – Jani felesége

MAMA – Marika anyja

GYEREK – Marika és Jani fia

SENÁK – harminc körüli vidéki férfi

LECKI GÉZA – harminc körüli vidéki férfi

SZÓDÁS KARESZ – negyven körüli férfi, kocsmáros

GABI

– agitátorok Budapestről

PALI

KÉT LÓ

Nemzeti Színház – Stúdiószínpad – 2004

ELSŐ RÉSZ

1. JELENET

(Konyha)

- MARIKA Már itt vannak, a faluban.
- JANI Honnét tudod?
- MARIKA A Banda Lajos mondta, hogy a hatossal jöttek Szobról, és ott ültek pont mögötte. Hallotta is, hogy miről beszélnek.
- JANI Miről?
- MARIKA Valami Veráról, aki ott van a gyárban és most az Alföldre küldték egy Feri nevű emberrel, pedig azt hitték, hogy velük jön, de nem engedték, vagy a Vera nem akart.
- JANI Akkor csak férfiak?
- MARIKA Ja, a Ferit meg utálják, mert elment vele a Vera.
- JANI Pedig a Verát kéne utálni.
- MARIKA Azt nem akarják. A Verát, azt nem.
- JANI Vera, milyen hülye név. Orosz vagy mi?
- MARIKA Nem tudom. Pesten, azt mondják, már a háború előtt is adtak ilyen orosz neveket, hogy Vera meg Iván.
- JANI Iván, milyen kibaszás, ha valakit Ivánnak hívnak.
- MARIKA Vagy Friccnek.
- JANI Friccnek mért, ha Friccnek?
- MARIKA Hát ha a németek győznek, akkor.
- JANI Az igaz. Még jó, hogy nem győztek.
- MARIKA Mért jó?

- JANI Hát azoknak, akiket Friccnek hívnak.
- MARIKA Ott ülnek a kocsmában.
- JANI Mindig odamennek. A buszajtóból egyenesen a kocsmába. Még a kabátjukat se gombolják be.
- MARIKA Kocsmajárat. *(Nevet)* Olyan, mint a kőfejtőben a kisvonat.
- JANI Mért olyan?
- MARIKA: Egyenesen a vagonokba viszi a követ.
- JANI Csak a kövek nem isznak.
- MARIKA Még ez a jó a kövekben.
- JANI Nem tudom, hogy lehet így inni.
- MARIKA Hogy?
- JANI Kevertet azzal a szar savanyú borral, ami a Karesznál van.
- MARIKA Mi az a kevert?
- JANI Ilyen édes szar, rumos, azt hiszem.
- MARIKA Hozzánk is eljönnek?
- JANI Nem tudom. Lehet, hogy mindenkire. Még az öregasszonyokhoz is.
- MARIKA Az öregasszonyokhoz? Azoktól mit akarnak?
- JANI Amit tőlünk, hogy lépjenek be, vagy a fiukat beszéljék rá. Mert különben lelövik vagy szétverik.
- MARIKA Kit?
- JANI A fiukat vagy az öregasszonyt. Alszik a gyerek?
- MARIKA Alszik, kettőig biztosan. Akkor majd megszoptatom.

- JANI Becsuktad a tyúkokat?
- MARIKA Azt hiszem, be.
- JANI Hogyhogy azt hiszed.
- MARIKA Már mindent összekeverek, hogy a gyerek, szóval a gyerek miatt, meg félek is.
- JANI Ne félj. Nem fognak bántani.
- MARIKA De elvehetnek valamit.
- JANI Mít, a földeket? Azt a pár holdat. Úgysem ér semmit. Tiszta kő ott, a malomdombon, meg olyan meredek, lecsúszik róla a krumplibokor.
- MARIKA És ha a lovakat is?
- JANI A lovakat nem. Azt nem lehet.
- MARIKA De ha pont az kell?
- JANI A lovak az enyéme, azokat én hoztam Karcagról gyalog. Az olyan, mint az ember ruhája, érted, egyedül hoztam, gyalog. Hát a nadrágot se rángatják le rólam.
- MARIKA A nadrágot nem, de a földet igen, pedig a föld is a tiéd.
- JANI A ló az más, az mondom, hogy más, az nem olyan.
- MARIKA Mért?
- JANI Azt mindenki tudja, hogy más. Az olyan, mintha én lennék, az pont olyan, mint az ember gyereke.
- MARIKA És az állami gondozás? Arról nem hallottál, hogy van olyan, hogy állami gondozás.
- JANI Azoknak nincs apjuk, érted, meghaltak a háborúban.
- MARIKA Honnét tudod, hogy meghaltak?
- JANI Tudom. Anyád?

MARIKA Lefeküdt.

JANI Azért van ilyen csend. *(Megöleli az asszonyt)*

MARIKA Hagyjad. A te anyád se jobb.

JANI Csak már nem él.

MARIKA De amíg élt.

JANI De már nem. Ne beszéljünk róla.

MARIKA Kiról, az anyádról?

JANI Nem. A tiédről.

2. JELENET

(Kocsma)

KARESZ Megjött a busz?

GABI Meg.

PALI Először a busz, aztán meg mi.

GABI Fordítva nem megy.

PALI Hogyhogy fordítva?

GABI Hogy előbb mi, aztán a busz.

PALI Ja, az nem megy. Legfeljebb egyszerre.

KARESZ Szóval itt vannak.

PALI Itt.

KARESZ Látom.

GABI Akkor meg minek kérdezi, ha úgyis látja. Minek kell olyat megkérdezni, amit tud.

- PALI Mindig csak azt kérdezik, amit tudnak. Nehogy már olyat is megkérdezzenek, amit nem tudnak, mert akkor azt is tudnák, amit most nem tudnak. Ilyenek ezek.
- GABI Pont ilyenek.
- KARESZ Csak ketten? Vagy kint maradt valaki?
- PALI Kevés?
- KARESZ A múltkor hárman voltak.
- PALI Az múltkor volt.
- KARESZ Az igaz.
- GABI Most meg nem múltkor van.
- PALI Kevertet fröccsel.
- KARESZ Akkor is ezt ittak.
- PALI És akkor?
- KARESZ Csak hogy hasonlít ez a mostani eset is a múltkorira, csak több fogyott.
- GABI Hogyhogy több?
- KARESZ Hát mert hárman voltak.
- PALI De most ketten vagyunk.
- KARESZ Én is ezt mondom, hogy most kevesebb lesz.
- PALI Kevesebb, mert ketten vagyunk.
- KARESZ Az biztos, a kettő, az nem három, hanem kettő. Csak a kevert nem változott.
- PALI Ha minden változik, akkor mindegy, hogy a kevert ugyanaz, mert az is változik.

- KARESZ Hogy most mégse kevertet, hogy most akkor valami mást kell?
- PALI Nem érti, egyszerűen nem érti. Hogy változhatna itt bármi, ha ezt nem érti, érted, nem érti.
- GABI Hagyjad már, Palikám, tényleg ne húzd föl magad már az elején. Érted, amikor még meg se jöttünk.
- PALI De megjöttünk, pont ez van, hogy meg, mert már itt vagyunk.
- GABI Jó, de akkor se kell, érted, hülyeség.
- PALI Az a baj, bazmeg, hogy ezeknek egyáltalán nincs agyuk, hogy nemcsak azt nem értik, hogy mi a jövő, meg a haladás, érted, a fejlődés, de még azt sem, hogy minek vesznek levegőt.
- GABI Ne menj bele, Pali, bazmeg, ez hülyeség, mondom, hogy így fölnyomod magadban az ideget.
- PALI De fölnyomom, bazmeg, mert ha nem lesz meg a dolog, akkor ugrik a Vera, az biztos. Mert az Alföldön, ott aztán nincs kecmec, csak itt, Pest megyében van kecmec. Ott aztán nincs.
- GABI Az igaz, azt én is tudom, hogy nincs.
- PALI Mert ott az lesz, amit a Vera mond.
- GABI Hát az biztos, hogy a Vera meg tudja mondani, hogy mi az, hogy fejlődés, az aztán meg tudja mondani a parasztoknak. Megfeszíti a mellét. Majd lepattognak a blúzáról a gombok, amikor a Vera megmondja.
- PALI Itt meg, bazmeg, ezeknek hiába vered szét az agyát, ezek annyira hülyék, hogy csak koponyájuk van, aztán ütheted, bazmeg, nem bírják fölfogni, hogy vagy az lesz, amit én akarok, vagy pedig megint kap a pofájára. Akkor hogy a faszba lesz ebből eredmény, százalék? S ha visszamegyünk a hajógyárba, bazmeg, nem azt mondják, hogy menjünk pártiskolába, hanem hogy takarodjunk le a kettős csarnokba vaslemezeket kalapálni órabérbe. Ugrik minden, bazmeg, az iroda, a tiszta köpeny, az ugrik, marad az a kibaszott kék overál, amiből már ki se jön az olaj. Mert hülyék, bazmeg, csak mert hülyék, ez látszik. A múltkor is hülyék voltak. Hiába mondtam, hogy mi lesz a jövő, hogy mit kell csinálni, hiába

téptem a pofámat, hogy mi lesz. Ez tiszta öngyilkosság, bazmeg.

- GABI De most nem múltkor van. Múltkor egész más volt. Érted, akkor hárman voltatok.
- PALI Te most mit kötekszel? Tudom, hogy nem múltkor van, azt mondom én is, hogy most nem múltkor van, de én itt voltam múltkor is, és akkor is mi volt, egy nagy szar, bazmeg, hiába voltunk hárman, akkor is nagy szar volt, mert magyarázhattál nekik, hogy nagyüzemi mezőgazdaság, meg a jövő, ha nem ez lesz, akkor lóttak az egész fejlődésnek. Az, hogy fejlődés, azt se tudták, mi az, hogy fejlődés. Mondom, hogy villany, mire, mert annyira bunkók, bazmeg, nem azt mondták, hogy világosság, hanem hogy mennyibe kerül.
- KARESZ Három hús. Ha jól számolok.
- PALI Micsoda?
- KARESZ Nem azt kérdezte, hogy mennyibe kerül?
- GABI Mi kerül mennyibe?
- KARESZ A fröccs meg a kevert.
- PALI Ennyire, látod, ennyire hülyék.
- GABI Még jó, hogy kevertet, azt tud.
- PALI Ha azt se, akkor csak állna itt, mint egy szekrény.
- KARESZ Akkor kiviszem, ha leülnek, akkor ki. Tudom én, mi kell az elvtársaknak.
- GABI Erre jók, Palikám, látod, hogy erre, és ez most nekünk jó, hogy erre.
- PALI Végül is igaz. Neki nem kell aláírni. Elég, ha számol, hogy mennyi.
- KARESZ Három hús. Mondom.
- SENÁK *(bátulról)* Mint a hittérítők.

- GABI Mi van a hittérítőkkal? *(Palival arra fordul és elindul egy asztal felé)*
- SENÁK Hát olyanok vagytok, mint a hittérítők.
- GABI Mit térítőzöl te itt. A vallás, az egy fejletlen dolog, kábítószer. A pápa meg egy nagy kábítószer-kereskedő. Azért van annyi pénze, nem igaz, Pali.
- PALI Ez igaz, Gabikám, de most nem erről van szó, hanem azokról, akik elmennek, érted, Afrikába meg Kínába. Oda, ahol nem volt kultúra meg civilizáció. Kukoricacsutkával törülték a valagukat, meg a pocsoljából ittak, mint az állatok.
- SENÁK Azt mondom én is, hogy olyanok, mint a hittérítők. Mért, mit gondoltok, a ferdeszeműek értik, hogy mi **az isten** az a Jézus.
- GABI Azt hittem, a Kína, az nem olyan.
- PALI Kínában, bazmeg, kőkorszakban élnek, nem olyan fejlettek, mint mi vagy az oroszok.
- GABI De nem ők találták föl a puskaport?
- PALI Na jó, de minek találták föl, na, minek!
- GABI Minek?
- PALI Mert tudod te, hogy egy ilyen korszakhoz, mint a kőkorszak, milyen kibaszott sok kő kell. Hát azt robbantották. Mert minden kőből van. A házak meg a falak, meg a sarló meg a kés is.
- GABI Hogy lehet kővel kenyeret vágni?
- PALI Na, ezt gondold el, Gabikám.
- GABI Hát vékony szeletet biztos nem.
- PALI Meg a kővel levágni a búzát, az se semmi.
- GABI Én akkor inkább törném.
- PALI Mit?

- GABI Hát a kenyeret. Biztos nem szarakodnék egy kőkéssel.
- SENÁK Ezért volt kurva nehéz a hittérítőknak, a kő miatt.
- GABI Mért?
- PALI Nem érted, Gabi, hogy megmondani nekik, hogy nem a kő a jó, amikor minden, bazmeg, kőből volt náluk. Mindent ki kellett dobni a fejlődésért. Azt ám kurva nehéz megérteni. Képzeld el, ha az ember elválík, akkor is milyen szar, csak az, hogy az életben még egyszer meg kell venni a dugóhúzó, bazmeg, meg a konzervnyitót. Hát az milyen szar lehet, hogy mindent meg kell venni.
- GABI Főleg, hogy az asszony marad.
- PALI Hogyhogy marad.
- GABI Hát mert az, ugye, nincsen kőből. Az, bazmeg, ott marad. Mert ha elválík valaki, akkor legalább a nőt is kicseréli, csak jobban van az embernek kedve akkor megint venni egy konzervnyitót.
- SENÁK No most, csak úgy ott se ment volna a hittérítés, csak úgy nem.
- KARESZ A Senák, az tudja. Az nagyon tudja.
- GABI Hogyhogy csak úgy nem?
- SENÁK Hogy valami kellett hozzá. Mert a fejlődés csak úgy kevés volt, hogy hoztunk nektek egy nagy fejlődést, az úgy nem volt elég. Hogy nesze, bazmeg, itt a fejlődés, az úgy kevés volt.
- PALI Mi kellett hozzá akkor, na, mi?
- SENÁK Hát olyan felvilágosult kínaiak, akik látták a jövőt, értitek, hogy mi a jó, azt látták.
- GABI Most mit akar ez a faszi, most mit kötekszik velünk?

- PALI Nem érted, hogy segítenek a helyi erők, érted, akik szintén olyanok, mint a többiek, csak már rájöttek a dologra, hogy jobb lesz.
- SENÁK Akik ismerik őket, olyanok, meg akik értik a nyelvüket, olyanok, meg akik tudják, mit kell csinálni, hogy megtérítsék őket. Mert mi a faszt értettek a kínaiak, amikor a papok ott hadonásztak a kereszttel, meg latinul ordibáltak, hogy krucifiksz? Mi a faszt értettek? Csak azt értik, hogy hülyék. Hogy ennyi a fejlődés, hogy minden kínai is ilyen nagyon hülye lesz, ha fejlődik, nyakába veszi a világot, és egy kurva nagy kereszttel fog hadonászni. Ezt gondolják.
- PALI Most ennek azért van esze, nem igaz, Gabikám, most mond valamit.
- GABI Azért mégse mind annyira hülye.
- PALI Szóval te ilyen kínai vagy?
- SENÁK Ja, pontosan az, aki tudja, mi a jövő.
- GABI Hogy hívnak?
- SENÁK Senák.
- KARESZ *(bozsa a kevertet, meg a fröccsöt)* A Senák hülye, az hülye. Mit beszélnek vele az elvtársak, az mindig is hülye volt. A háború előtt is az volt. A Senák olyan, mint a kevert, az nem változik, az örökké hülye. Föltámadni is azért nem fog, mert nem fogja találni az agyát.
- SENÁK Bazmeg, Karezsz, te csak mérd a pálinkát, aztán fogd be a pofádat, érted, ne üsd bele azt a taknyos orrodát mindenbe.
- KARESZ Azt hiszed, nem látják, ki vagy. Szar tróger, bazmeg, neked soha nem volt jó. Ha dolgozni kell, akkor neked nem jó. Ha a piáért nem kéne megmozdulni, akkor már megkövesedtél volna valamelyik kocsmasztalnál. Olyan lennél, mint a kőkorszak.
- SENÁK Bazmeg, te beszélsz, amikor egész nap a pálinkát szagolod, bazmeg, egész nap abban a gőzben vagy, bazmeg, a pálinkáéban?!

GABI Na, ígyünk most már, Palikám, most már azért úgy alakulnak a dolgok, hogy ihatunk.

(Isznak)

PALI Szóval te olyan vagy, olyan ferdeszemű.

KARESZ Így, este már az biztos, hogy egyszerre kínai meg mongol...

GABI Most magának nem szóltunk, nem igaz.

KARESZ Hát nem, nekem aztán nem.

PALI Szóval te tudnál valamit. Szóval segíteni?

SENÁK Hát, ha jár érte valami.

PALI Majd holnap megbeszélem Pesten.

SENÁK Ja, ha holnap Pesten, szóval akkor majd holnap döntök én is.

PALI Holnap telefon. Csak bejelentem, érted, csak hogy így lesz.

SENÁK Ja, az más, ha csak bejelenti. De azért megvárjuk a holnapot. Úgy mégse köthet az ember üzletet, hogy nem tudja, mi jár érte. Hogy mennyibe kerül.

KARESZ Három hús egy kör.

PALI Hát, bazmeg, ebben a fasziban megakadt a rádió. *(Fizet, a Karez eloldalog)*

SENÁK A három hús, az kevés lesz, az biztos kevés.

GABI Szóval akkor holnap. Akkor ígyünk, hogy holnap legyen, mert ha nem csinálunk semmit, akkor nem lesz.

(Isznak)

SENÁK Annyit azért addig is mondok, hogy nem kell ám minden hűgyos öregasszonyt végigjárni, akik már arra se emlékeznek, hol rúgták le a gumicsizmájukat, nem hogy hol van a földjük. Az öregasszonyok, azok tiszta időpazarlás, meg az

öregemberek is. Ötven fölött a pálinka már úgy kipucolta az agyukat, hogy a füleiken keresztül fúj a szél. Csak azokhoz kell elmenni, akik számítanak.

- PALI Akik számítanak?
- SENÁK Naná. A többi meg megy utánuk, az már nem gondolkodik, csak megy. Hülye emberek laknak itt. Senki nem mer különbözni, vagy együtt különböznek, vagy együtt nem.
- GABI Hogyhogy, ha különböznek, akkor nem lehetnek ugyanolyanok, mert akkor már nem különböznek.
- PALI Hagyd már, Gabi, nem úgy, hanem különbözni attól, amit mi akarunk.
- GABI Mit akarunk tulajdonképpen?
- PALI A fejlődést, szóval azt, ami nekik is jó. Kiszakítani őket a kőkorszakból, érted?
- GABI Hát akkor nem az a legjobb, ha megmondjuk nekik, hogy nekik is ez a jó.
- PALI De nem értik, érted, nem értik. Ez a baj, pont ez.
- GABI Azért nagyon szar dolog, hogy az ember egy csomószor pont azt nem érti, ami jó neki.
- PALI És mi van ilyenkor? Na, mi?
- GABI Mi van?
- PALI Ha nincs más, akkor akár erőszakkal is, mint István király a kereszténységet.
- GABI Hagyjuk már ezt a hülye vallást, én meg se vagyok keresztelve.

3. JELENET*(Udvar, utca)*

GÉZA Itt vannak.

JANI Tudom.

GÉZA Honnét?

JANI Már mondták, a Lajos, a sofőr, hogy ő hozta Szobról őket.
Hogy beszélgettek mögötte.

GÉZA Miről.

JANI Egy Vera nevű nőről, aki az Alföldön van.

GÉZA Hülye név az a Vera.

JANI Külföldi.

GÉZA Mi külföldi, a Vera.

JANI Az. A Vera neve.

GÉZA Jönnek hozzátok is.

JANI Minek.

GÉZA Hogyhogy minek?

JANI Hogy úgyis hiába.

GÉZA Honnét tudod előre?

JANI Mert eddig is úgy volt.

GÉZA De most lehet, hogy másképp lesz. Nem lehet?

JANI Te tudod, mi lesz?

GÉZA Nem.

- JANI Hát akkor mért mondod?
- GÉZA Csak mert lehet, hogy másképp.
- JANI Nem lehet.
- GÉZA Különben a Senák is velük van.
- JANI Hogyhogy?
- GÉZA Ígérték neki valamit, hogy ő lesz az elnök.
- JANI A Senák? Elnök?
- GÉZA Ja, vagy képviselő Pesten.
- JANI Képviselő, a Senák?
- GÉZA Kellenek nekik az egyszerű emberek.
- JANI De ennyire egyszerű? Az azért mégis túlzás, hogy a Senák.
- GÉZA Nekik mindenki egyszerű, aki csizmanadrágban van. Nem tudnak különbséget tenni, hogy ez itt a Senák, ez meg te vagy. Nekik a Senák pont olyan, mint te.
- JANI A Senák pedig nem olyan, mint én, mert a Senák pont olyan, mint a Senák és nem másmilyen.
- GÉZA De nekik mindegy. Ők nem látnak különbséget, érted, nem különböztök egymástól. Nekik nem.
- JANI Hogy a kurva istenit, a rohadt kurva istenit, hogy milyen világ ez, hogy én olyan vagyok, mint a Senák. Az nem lehet, hogy én egyforma vagyok a Senákkal. Akkor minek vagyok én és minek van a Senák, akkor minek van, a kurva istenit, ennyi ember? Akkor mért nem csak egy ember van, ha úgyis egyformák vagyunk. A kurva életbe, akkor mért hívnak engem Rák Jánosnak, a Senákot meg Senáknak, akkor minek?
- MARIKA *(kiszól az udvarra)* János, János, a gyerek is bömböl, ne üvölts már annyira. Hát zeng az egész utca. Még a tyúkok is megzavarodnak.

- JANI Leszarom a tyúkokat, a tyúkokat különben nagyon leszarom.
- GÉZA Na, megyek, Janikám, mert le kell vágnom a lucernát, hadd legyen a marháknak. *(El)*
- JANI A kurva istenbe, micsoda világ ez!
- MARIKA Nem hallod, hogy ne kiabálj? Most minek üvöltesz, amikor a gyerek már tisztára kikészül.
- JANI Azért, mert máskor mindig hallgatok, nem igaz, csak hallgatom, hogy mit mond az anyád. Már öt éve azt hallgatom, hogy mit mond. És ha megszólalok, már olyan, mintha kiabálnék, ha hangot adok, már akkor olyan. Néha én is kiabálhatok, nem igaz.
- MARIKA Persze, hogy kiabálhatsz, de most már ennyi elég volt. Ennyi már biztos elég volt.
- JANI Mindenbe bele kell szólni, mindenbe, hogy mennyit iszok, hogy mit vessek, hogy mikor egyek, hogy mikor kiabáljak és milyen hangosan. A kurva istenit, építetek egy olyan kerítést, hogy még a nyárfák se fognak látszani a patakparton, hogy csak repülővel lehet majd hazajönni. Nem fog itt nekem a Lecki Géza bekiabálni, hogy jönnek, hogy a Senák olyan, mint én.
- MARIKA Kik jönnek?
- JANI Azok.
- MARIKA Ja.
- JANI De ha a Senák olyan, mint én, akkor ők már itt is vannak nálam.
- MARIKA Hogyhogy itt vannak?
- JANI Ha én vagyok a Senák, akkor.
- MARIKA De nem te vagy a Senák.
- JANI Nem. Csak a fejükkel gondolkodtam.

MARIKA Nincs nekik.

JANI Az van.

MARIKA Akkor mijük nincs?

JANI Szívük.

4. JELENET

(Konyha)

MAMA Jönnek hozzád is, az biztos, hogy jönnek.

JANI Ha jönnek, hát jöjjenek.

MAMA De azért jó tudni, hogy mit dönt az ember, hogy számítson rá.

JANI Tudom, hogy mi lesz.

MAMA Honnét tudnád, hogy mi, nem látsz a jövőbe.

JANI De tudom, mert a múltkor is itt voltak.

MAMA Azok nem ezek voltak.

JANI De akkor sem volt másképpen.

MAMA De most lehet.

JANI Most ide figyeljen, mama, maga főzte a vacsorát vagy a feleségem. Ezt el tudja dönteni?

MAMA El.

JANI Hogy ki hozza haza a pénzt, meg ki jár a lovakkal fuvarozni, azt tudja?

MAMA Tudom. De most ez hogy jön ide?

JANI Úgy, hogy akkor ne pofázzon bele az életünkbe, egyáltalán ne.

- MAMA Jó, én csak azt mondom, hogy számítani kell a dolgokra.
- JANI Számítok.
- MAMA A Balog Ernő is azt hitte Börzsönyben.
- JANI És? Akkor mi van, ha a Balog Ernő is?
- MAMA Hát hogy jöttek, és mondta, hogy ő aztán nem írja alá.
- JANI Mért mondott volna mást, azt mondta, amit mondott.
- MAMA De erre azt mondták, hogy pedig ha nem, akkor lehet, hogy találnak az udvarban fegyvereket, például pisztolyt. A Balog Ernő meg csak nevetett, hogy a tyúkszar, az nem sül el.
- MARIKA Mindig vicces ember volt az Ernő bácsi.
- MAMA Akkor aztán megkapták két oldalról és kivitték az udvarba, a szénakazalhoz.
- JANI És minek vitték oda?
- MAMA Azt mondja az egyik, hogy na, itt a vannak a fegyverek. Mire az Ernő azt mondja, itt csak a tojások vannak, de ha annyira kell a demokráciának a fegyver, akkor azokat oda is adja. És röhögött.
- MARIKA Hát tudott is röhögni az Ernő bácsi.
- MAMA De csak félig.
- JANI Mi az, hogy félig?
- MAMA Csak félig röhögött.
- JANI Hogyhogy?
- MAMA Az elején.
- MARIKA Mért?
- MAMA Mert a végén az arcára fagyott a vigyor, mert a tiszt lecsatolta a pisztolyát, betette a kazalba, hogy itt a fegyver, Balog Ernő.

- JANI A szemétláda, micsoda mocskos szemétláda.
- MAMA Aztán az Ernő mindjárt aláírt, nem akart a börtönbe menni, meg hogy fölakasszák, azt sem.
- JANI Szar alakok, mennyire szar alakok. Tudják, hogy az ember nem akar börtönbe menni, de nagyon tudják, meg hogy fölakasszák, azt se.
- MAMA Azért mondom, hogy készülni kell.
- JANI Azért mondja, de ne mondja. Mert az engem idegesít, ha mindenbe belebeszél.
- MAMA Hallgathatok is, csak azért gondoltam, jobb, ha szólok.
- JANI Akkor hallgasson, mert nem jobb.
- MAMA Jó, hallgatok.
- JANI Azt se mondja, hogy hallgatok. Mert az is idegesít.
- MAMA Jó, nem mondom.
- JANI Hagyja már abba, az istenit, maga nem tud csak úgy ülni, hogy nem nyitja ki a száját.
- MAMA De tudok. Én csak jót akarok. De ha nem kell, akkor hallgatok.
- JÁNOS *(mondani akar valamit, de nem szól)*
- MARIKA János, egyél, meghűl.
- JANI Mi ez?
- MARIKA Babfőzelék.

5. JELENET

(Utca, konyha)

- SENÁK Szevasz, Jani.
- JANI Szevasz. Mi van?
- SENÁK Vendégeket hoztam.
- JANI Nem várunk senkit.
- SENÁK Ez meglepetés.
- GABI Jó napot.
- JANI Jó napot.
- PALI Pestről jöttünk.
- JANI Látszik.
- GABI Mi látszik?
- PALI Hogy Pestről jöttünk.
- GABI Hát mert tényleg onnét jöttünk.
- PALI Hogyhogy látszik?
- JANI A ruhájukon.
- GABI Hogy pesti a ruhánk?
- JANI A nadrág meg a cipő.
- SENÁK Na, Janikám, azért csak beljebb kéne menni, nem itt, az utcaajtóban. Magyaros vendégszeretet, ugye. Egy pohár bor is akad, ugye, meg egy kis pogácsa. Vidéken még tudják, mi a jó. Ha nem is várnak senkit, akkor is várnak.
- JANI Gondolom, ha nem akarom, akkor is.
- SENÁK Jobb akarni.
- (Bemennek a konyhába)*
- PALI Azért jöttünk, hogy...

- JANI Tudom. Én azt mondom, hogy nem.
- GABI Hogyhogy nem?
- JANI Hogy nem írok alá semmit, nem lépek be, nem adom a földet, nem adom a lovakat, és nem adom magamat se. Ennyi.
- PALI Na, azért ezt meg kéne beszélni, ugye, mert mi ezt el tudjuk magyarázni.
- GABI Az biztos, hogy mi meg tudjuk mondani, hogy miért jó ez.
- JANI Nem jó.
- PALI Azért meg kéne hallgatni, mert ezt mi tudjuk, hogy a nagyipari mezőgazdaságé a jövő, és ha ez lesz, akkor annyi pénze lesz mindenkinek, mint a pelyva, meg dolgozni se kell olyan sokat, mert gépek lesznek és azok fognak dolgozni.
- SENÁK Most tényleg, Janikám, ezt megértheted. Hogy majd ott fekszünk a diófa alatt, a traktor meg beszántja a földet, érted, mekkora nagy dolog. Kiviszünk egy demizson bort, aztán elbeszélgetünk a régi dolgokról meg iszogatunk.
- JANI Hülye vagy te, Senák, ha te ezt el tudod képzelni, akkor te tiszta hülye vagy.
- PALI Szóval alá kéne írni, az a helyzet, mert mi azt akarjuk.
- JANI Én meg nem akarom azt.
- PALI Na, most ezt azért jó volna átgondolni, mert, ugye, más módszerek is vannak.
- JANI Átgondoltam.
- PALI És?
- JANI Nem.
- GABI Kint várunk, a ház előtt. Addig várunk, amíg ezt megint átgondolja.

- PALI Mi meg a más módszereken gondolkodunk, ugye. Együtt fogunk gondolkodni. Mi kint, maga meg bent. Annak biztos lesz eredménye, ha ennyien gondolkodunk.
- JANI Itt nem szoktak az emberek annyit gondolkodni.
- PALI Az látszik.
- JANI Lehet, hogy Pesten mindenki gondolkodik, itt nem, mert ha az ember mindig gondolkodna, akkor éhen döglénének az állatok.
- GABI Az állatok, hogyhogy?
- JANI Mert nem lenne, aki enni adjon nekik, ha gondolkodnánk, akkor nem.
- SENÁK Jól van, Janikám, ne gondolkodjál, de azért várunk itt kint, az utcán, a ház előtt. Nem gondolkozol, de az idő azért telik, aztán majd meglátjuk.
- JANI Mit látunk meg?
- SENÁK Hogy mi lesz.
- JANI Az lesz, amit mondtam.
- SENÁK Elleszünk mi ott, Janikám, elleszünk, ne izgulj, aztán majd lesz valami.
- JANI Ami múltkor.
- SENÁK Most nem múltkor van, az már elmúlt.
- JANI De én nem gondoltam meg magam azóta, mert azóta semmi nem változott.
- SENÁK Honnét tudod, Janikám, te ilyen mindentudó vagy?
- PALI Akkor menjünk. Még látjuk egymást.
- JANI Ha kötelező.
- GABI *(kifelé menet)* Tényleg olyanok.

- PALI Milyenek?
- GABI Hogy nincs nekik agyuk, bazmeg, még ki is mondja, hogy nem gondolkodik. Minek hordja a fejét.
- SENÁK A sapkáért. *(Röhög)*
- GABI Tényleg, bazmeg, csak azért van fejük, mint az állatoknak, mint a tehénnek, bazmeg, vagy a tyúknak.
- PALI Az állatok nem hordanak sapkát.
- GABI Nem úgy, hanem hogy legyen mivel nézni. Érted, hogy csak azért, hogy nézzenek, bazmeg. Azért, hogy ne a levegőben legyen a szemük.

6. JELENET

(Konyha)

- MARIKA Na, mi volt?
- JANI Semmi.
- MARIKA Mit mondtál?
- JANI Azt, hogy nem.
- MARIKA És nem akartak verekedni?
- JANI Nem.
- MARIKA Még szerencse.
- JANI Nem olyanok. Együnk.
- MARIKA Jó.
- JANI Mi van?
- MARIKA Enni?
- JANI Ja.

- MARIKA Babfőzelék.
- JANI Már megint?
- MAMA Azért nem kéne azt hinni, hogy ezek nem olyanok. Most honnét tudod, hogy mit fognak még csinálni. Azért ez nem úgy van. Most még nem akarnak elvitetni, de holnap, ki tudja.
- JANI A mama ne beszéljen bele a dologba, már mondtam.
- MAMA Azért mégiscsak nekem van élettapasztalatom.
- JANI Azt mondtam, hogy ne ossza meg velem, mert nem vagyok rá kíváncsi.
- MARIKA Mért kell a mamával így beszélni.
- JANI Ha nem kéne vele beszélni, akkor nem így beszélnék vele. De mindig mond valamit.
- MAMA Azért köszönhetsz ezt-azt nekem. Sokat is.
- JANI Mit?
- MAMA Hát kinek a házába költöztél, kinek a házába?
- JANI Amikor ideköltöztem, ez nem ház volt, ha nem jövök ide, magukra dől az egész.
- MAMA Jó, mert a háborúban az oroszok szétverték.
- JANI Nem kéne mindent az oroszokra fogni.
- MAMA Akkor is a mi házunk volt.
- JANI Ne vágja ezt a képembe még egyszer, mert lebontom a két első szobát, amit én építettem, aztán elmegyek innét a piczába.
- MARIKA János, most egyél már, most mért kell megint kiabálni?
- JANI De ha azt mondja, hogy az ő háza, amikor én építettem föl? Hát mi volt ez régen, egy istálló, egy szar istállóban lakott, amíg én nem jöttem ide, és ez osztogatja nekem itt a

tanácsokat, hogy mit csináljak. Még a cserepet se cserélte ki, inkább lavórt tett a szobába, ahol becsorgott a víz. Hát ilyen ember, hogy még arra se emlékszik, hogy előző nap hová tette a kapát, hogy hol a picsába a szerszámok, amivel dolgozni kell. Ez aztán nekem ne mondja meg, hogy mit csináljak, mert azt én tudom, hogy mit kell tennem, hogy mit csináltam és mit fogok csinálni, azt tudom.

- MAMA Honnét tudnád, azt se tudtad, hogy újakat küldenek, hogy megint jönnek, azt hitted, hogy már a múltkor vége.
- JANI Azt nem tudtam, de azt tudom, hogy azt fogom mondani, hogy nem.
- MAMA És ha megvernek?
- JANI Nem olyanok. A gyerekek?
- MARIKA Alszik már.

7. JELENET

(A ház előtt, az utcán)

- GABI Milyen sötét van ebben a faluban.
- PALI Pont olyan, mint a fejük. A falu pont olyan, mint a fejük. Az tükröződik benne, vagy ők tükröződnek a faluban. Amit a fejükbe vesznek, az úgy marad. Onnét egy tapodtat se. Bazmeg, nem is mozog tényleg semmi a fejükben, csak a szemük legfeljebb.
- GABI Mért ilyenek ezek?
- PALI Biztos a mezőgazdasági munka, attól.
- GABI Hogy a kapálástól?
- PALI Vagy nem?
- GABI Nem tudom.
- PALI Te, Senák, te is ilyen hülye vagy?

- SENÁK Én nem. Ha ilyen hülye lennék, akkor nem lennék itt, veletek. Hanem otthon rettegnék, hogy jöttök hozzám az aláírásért. De nekem annál több agyam van. Nem gondolod, hogy én azt választom, hogy otthon rettegek, hogy mikor veritek szét a pofámat.
- PALI Az igaz. Akkor te kivétel vagy. De a többi mind ilyen, és ilyen is marad.
- GABI Még szerencse, hogy a Senák, az más.
- PALI Most mit kéne csinálni?
- GABI Kihozzuk és egy-két pofonnal eligazítjuk.
- PALI Utálok a verekedést, meg ezeknek az nem is használ, annál jobban ragaszkodnak, ha már vérben úszik a pofájuk, akkor is csak azt mondják, hogy nem.
- SENÁK Szerintem azt kéne csinálni, hogy...
- PALI Mit?

8. JELENET

(Hálószoba)

- JANI Leengedted a rolót?
- MARIKA Le.
- JANI Nem akarom, hogy belessenek.
- MARIKA Nem tudom, miféle alakok.
- JANI Nem akarom, hogy lássanak. Szép vagy.
- MARIKA Jaj, hagyd már, ilyenkor se tudsz másra gondolni.
- JANI Milyenkor?
- MARIKA Amikor annyi bajunk van.

- JANI Ettől könnyebb lesz.
- MARIKA Meg örökösen ez a kiabálás a mamával. Ez nekem nagyon rossz, tényleg nagyon.
- JANI Tönkretesz, érted, azt akarja, hogy tönkre menjek.
- MARIKA Mért nem hagyod rá, mért kell mindig mondani neki valamit.
- JANI Ha ma ráhagyok valamit, holnap többet akar. Nem tudom, mért jó neki? Mi lenne, ha szétmennénk, ha elhajtana innét, ha kikínozna mellőled? Akkor nem tudom, mi lenne vele is, meg veletek? De nem gondolkodik, neki azt nem kell, csak nyír, hátha sikerül, hátha egyszer sikerül neki kinyírnia. De hagyjuk, mindig ez van, még ilyenkor is... Pont ezt akarja különben, hogy még ilyenkor is itt legyen. *(Simogatja az asszonyt)*
- MARIKA Hagyjál most, nem akarom. Itt vannak kint, az ablak előtt, hallják is. Meg amúgy is olyan rossz így.
- JANI Majd halkán csináljuk. Tudjuk úgy is. Emlékszel, hányszor kellett, míg nem készültek el az első szobák. És akkor nem gondolkodtunk, hogy hallja-e valaki, hogy az anyád. Olyan este volt, és annyira fáradtak voltak a kezeim a téglarakástól, hogy szinte remegtek, de nem mondtad, hogy fáj neked ettől, hogy kemény a bőröm, hogy nem érzem, mennyire puha ott. Nem mondtad...
- MARIKA Ne, most tényleg ne. Értsd meg, nekem nem mindig megy, nekem csak úgy nem lehet. Hát nem érted. Aludjunk.
- JANI Mindig csak aludjunk, aludjunk. Nem akarok aludni. Nem akarok mindig csak aludni meg dolgozni. Reggel fölkelni és kimenni az istállóba, megetetni a marhákat meg a lovakat. Nem akarok mindig csak aludni meg dolgozni. Hogy utána ki a földekre vagy a lovakkal fuvarba, aztán ebéd, és ebéd után megint csak tovább és vacsora. Hogy megint babfőzelék van, és akkor aludni, csak aludni, hogy másnap újra ki kelljen jönni az ágyból és etetni az állatokat. Mért kell mindig csak ezt csinálni? Csak ezt.
- MARIKA Azt hiszed, nekem jobb, hogy a gyerek és a főzés, és akkor még a kert is itt van meg a malacok. Hát nekem se megy

másképpen. És másnak se. Mit gondolsz, csak neked nehéz minden, nekem nem, hogy csak rajtad vannak terhek, rajtam nem, azt gondolod?

JANI De akkor, ha neked is, akkor legalább mellém bújnál, hogy legyen valami jó!

MARIKA De nekem ez most nem jó.

(Elcsendesednek)

9. JELENET

(Hálószooba. Égdörgésszerű robaj)

JANI Mi az isten van, bassza meg, mi történt. Már majdnem elaludtam. Hát mi van most?

MARIKA Nem tudom, mi. Hogy vihar? Hogy vihar van, vagy mi.

JANI A gyereket... kapd föl a gyereket, ne bömböljön. Kapjad már föl!

MARIKA Megyek már, de mi az isten történik itt.

JANI Vagy földrengés, mi a franc van már.

MARIKA Az ablak...

JANI Mi van az ablakkal?

MARIKA Onnét jön a hang, az ablaktól.

JANI Csináld már a gyerekekkel valamit! Mi az isten fasza van ott? Mi van az ablakkal, mi veri, mi az isten, jég vagy mi, a szentségit!

MARIKA János, csináld már valamit, János!

JANI A kurva anyjukat, a barmok verik a redőnyt, a barmok. Hagyd már abba, bassza meg, hagyd már abba, mi az istent akarsz? Gyerek van itt, kisgyerek, csecsemő, alig született... Mit akarsz? Kikészül teljesen.

- SENÁK Alá kéne írni, Janikám, akkor megoldódik minden.
- JANI Senák, hát te vagy ott, Senák, hát legalább neked legyen eszed... A gyerek megy szét, nem én. Senák, hát nem érted, három hónapos...
- SENÁK Aláírsz, Janikám, és rendben vagyunk, olyan csend lesz, mint egy temetőben.
- PALI Hagyd abba, Senák, elég volt!
- (A robaj abbamarad)*
- GABI Ez kurva nagy ötlet volt, Senák. Ez, bazmeg, nagy ötlet volt. Azért te ki tudsz találni dolgokat.
- SENÁK Csak hallgassatok rám. Akkor az lesz, amit akartok. Mint Kínában a hittérítők, értitek.
- PALI Hagyd már azokat a hülye hittérítőket.
- SENÁK Jó, de azok is tudták, miért csinálják. Ami jár, az jár, azt nem kéne azért elfelejteni.
- PALI Dehogya, Senák. Ezt megfizetjük neked.
- MARIKA Csitt-csitt, kicsi baba, csitt. Alszunk már, alukálunk, ne sírj, ne folyjon a könnyed, itt a mama öle, itt nem lesz semmi, ne félj. Nem szabad félni, mert nincsenek itt vadállatok és nincsenek itt törökök, betörők meg gyilkosok, a mama van itt. Csitt-csitt.
- JANI Megnyugodott?
- MARIKA Elaludt.
- JANI Micsoda állatok, micsoda mocskos szemetek. Főleg a Senák.
- MARIKA Azok.
- JANI Mi lesz itt még...
- MARIKA Nem tudom. Aludjunk.
- JANI Jó.

10. JELENET

(Következő éjszaka a szobában)

MARIKA: Egész nap itt maradtak. Itt alszanak, a ház előtt, a sáncparton. A Senák is.

JANI Itt. Ez a dolguk, hogy itt legyenek, hogy aztán Pesten azt mondják, hogy jó.

MARIKA Nekik pont az a jó, ami nekünk rossz.

JANI De mi nem akarunk tőlük semmit.

MARIKA Azt azért akarjuk.

JANI Mit?

MARIKA Hogy ne akarjanak semmit.

JANI Az igaz. A gyerek?

MARIKA Hallod? Alszik.

JANI Nem jó ébren lenni, ha sötét van. Ha nem alszik az ember. Mint a pincében.

MARIKA Mért a pincében?

JANI Mikor keresed a gyufát. A múltkor ott volt, a polcon, de most nincs. És nem tudod, hogy mikor találod meg, hogy meddig kell tapogatózni a sötétben.

MARIKA Olyan álmos lettem. Hosszú volt a nap.

JANI Meg a félelem miatt, hogy az is ott volt, az etetés meg a kapálás mellett. Az is kimeríti az embert.

MARIKA Félsz?

JANI Nem. Aludjunk.

MARIKA *(nem válaszol)*

(Alszanak. Újra verik a redőnyt – először halkán, aztán fokozatosan erősödik)

JANI Az isten van itt már megint? Már megint verik, már megint, hát nem tudnak hagyni békén, hát nem? Senák, a kurva anyádat, legalább te... Vedd föl a babát, vedd föl, mert nagyon fél!

MARIKA Csitt-csitt, ne sírj!

JANI Hagyd már abba, hagyják már abba, hát a gyerek nem számít, hát az se számít? Ott, Pesten nincsenek? Hát ott nincsenek?

SENÁK Alá kell írni, Janikám, azt mondják a pesti elvtársak, hogy alá kell írni.

JANI Hagyd már abba, Senák, mert a gyerek kikészül. *(Marikához)* Most te meg mért sírsz?

MARIKA Semmi, csak úgy kell. Tényleg semmi.

JANI Tedd le, hadd aludjon. Abbahagyták. Feküdjünk vissza mi is. Hátha ennyi elég volt nekik. Hátha.

MARIKA Azt álmodtam, hogy hatalmas vihar volt és összedöntötte a házat, hogy ránk dőlt a ház, én meg ott heverek a babával, a hátammal tartom a tetőt, hogy ne zuhanjon rá, de már nem bírom, és éppen ráestem a gyerekre, amikor fölriadtam. Pont ráestem. Én nyomtam agyon, nem a romok. Én, az anyja, én öltem meg.

JANI Milyen gyorsan álmodik az ember.

MARIKA Hogyhogy gyorsan?

JANI Hogy annyi minden történik egy perc alatt. Lehet, hogy nem is az az élet, amit élünk, hogy hatvan év vagy hetven, hanem az, amit álmodunk, hogy tőlünk függ, milyen hosszúat élünk.

MARIKA Hogy függene tőlünk?

JANI Nem tudom, csak valahogy olyan, ha át tudsz élni egy egész vihart egy perc alatt.

- MARIKA Az nem igaz. Az igaz, a karó, amivel ezek a barmok verik a redőnyt. Micsoda emberek, honnét jöhettek, hol nőttek föl.
- JANI Pestről. A hajógyárból. Ott mondták nekik, hogy ezt kell csinálni, mert nekünk is így lesz jó.
- MARIKA Különben az se lenne jó, ha az álom igazából megtörténne, mert akkor már nem élne a gyerek, meg a ház is összedőlt volna.
- JANI Az igaz. Jaj, elalszom.
- MARIKA Én is.
- (Zörgetés)*
- MARIKA Nem hagyják abba.
- JANI A gyerekre figyelj!
- MARIKA Hiába, már remeg a félelemtől, és csak üvölt.
- JANI Hagyjátok abba, halljátok, ne csináljátok már.
- SENÁK Megvan az ára.
- JANI Nem, ha szétveritek a redőnyt, akkor sem.
- SENÁK Akkor készülj föl erre az éjszakára. Mert ma éjjel nem lesz vége.
- JANI Velem akármit, csak a gyerek miatt... Mért kell a gyereket is? Kidagadnak az erei, vörös a sírástól, az asszony is kikészül, hát mit akartok velünk.
- SENÁK Miattad van, Jani, miattad, mert nem akarsz aláírni.
- MARIKA Írd alá, János, írd alá, mert nem bírja a gyerek. Látod, hogy nem akar megnyugodni.
- JANI Megmondtam, hogy nem írom alá, érted, nem.
- MARIKA De a gyerekekkel mi lesz. Nem éri meg, János, nem éri meg.

- JANI Óérte csinálom, hogy az övé legyenek a lovak meg a föld.
Miatta.
- MARIKA Hogy lenne miatta, amikor remeg a félelemtől, már levegőért
kapkod. János, ne csináld!
- JANI Kimegyek, Senák, és beléd szúrom a vasvillát, az biztos.
- SENÁK Ezt meg se hallottuk, mert börtön lesz belőle. Előre
megfontolt gyilkossági szándék, és két tanú van rá.
- JANI Micsoda állatok vagytok. Pesten így éltek, nektek nincsen
gyereketek, nektek nincs senkitek, nektek nem volt anyátok,
micsoda állatok vagytok.
- PALI Csak egy aláírás kell. Más nem, csak annyi.
- GABI Csak egy aláírás.
- MARIKA János, János, nem bírja, hát már kékül. Írd alá!
- JANI Ne üvölts még te is, nyugtasd meg a gyereket, te vagy az anyja,
nem igaz, hát még ennyit se tudsz megtenni? Nem lehet úgy
dönteni, hogy mindenki üvölt!
- MARIKA Épp azért kell dönteni. Nem bírja már, mert kikészült a
zörgéstől, és én sem. Írd már alá!
- SENÁK Janikám, legalább az asszonyra hallgass, ha már neked nincs
eszed, legalább rá. Ő tudja, mit kell tenni.
- JANI Micsoda ember vagy te, Senák. Ki gondolta volna, hogy ez lesz
belőled. Ki fog veled szóba állni, Senák, ki fogja neked azt
mondani, szevasz, Senák? Kicsoda?
- SENÁK Például te is azt fogod mondani, még te is, Janikám, majd
meglátod.
- JANI Egy darab szar van neked a szíved helyén, egy nagy tehénfos.
- SENÁK Most ezt megint vegyük úgy, Janikám, hogy nem hallottam. Én
nem akarlak téged még rosszabb helyzetbe hozni. Börtön meg
ilyesmi... Azért bennem is van jóérzés. Neked családod van.

- MARIKA Menj már, írd alá, menj már, hát nem nyugszik. Teljesen kikészülünk.
- (Bejön a mama)*
- MAMA Hallod, már mindenki kikészül, a szegény kicsi, mért nem mész már, minek nem.
- JANI Maga fogja be a pofáját, mert szétverem, magának mondtam, hogy ebbe a szobába ne jöjjön be.
- MAMA Nem látod, mi van? Neked nincsen szemed? Nem látod?
- JANI Fogja be a mama, mert szétverem. A kurva istenit, hogy erre kényszerít, a kurva istenit.
- SENÁK Gyere, Janikám, aztán csend lesz, majd meglátod, milyen csend lesz. Milyen jó is lesz csendben belépni a téeszbe.
- MARIKA Menj, János, a gyerek többet ér, mint a föld, a gyerek többet.
- JANI A lovaknak is vége. Biztos azoknak is.
- MARIKA Ha vége, akkor vége, de a gyerek nem készül ki, az legalább nem. Az megmarad nekünk legalább.
- MAMA A lovak, most is csak a lovakra.
- JANI Mindig eszembe jutnak majd róla a lovak, hogy nem az övé lettek, pedig neki akartam.
- MARIKA Ne gondolkodj, most ne, most menjél. Nem szabad ezen gondolkodni.
- JANI Hagyjátok, a kurva istenit. Gyertek a konyhába! Aláírok.
- MAMA Aláír, akkor mégis aláír. Hiába verte a mellét.
- JANI A mama most elmegy. *(A mama kimegy)* Aláírok.
- PALI Ez a beszéd, barátom, ez a beszéd.
- JANI Nem vagyunk barátok.

- PALI Ezek után akár lehetnénk is, mert ezek után már minden
rendben.
- JANI Maguknak, de nekem nem. *(Kimegy)*
- MARIKA Aludj, kisfiam, ne sírj. Már elment a vihar, már nem zörög az
ég, már csak a csillagok vannak fönt, meg az istenke, meg az
angyalok, ők szaladgálnak lámpással az égen, elkergetnek
mindenkit, aki bántani akar, aztán ideülnek az ágyad szélére. Itt
ül az összes angyal, itt simogatja a hasikádat, letörli arcodról a
könnyeket. Aludj, kicsi bogaram, aludj, most szidja le az
istenke a vihart, hogy mért hangoskodott, mért nem hagyott
nyugodtan aludni, most mondja meg neki, hogy többet nem
szabad neki dörögnie, mert megijednek a kisgyerekek. Aludj,
aludj!
- JANI *(visszajön)* Milyen csend van.
- MARIKA Alszik a gyerek.
- JANI Meg az anyád is kiment.
- MARIKA Hagyd már az anyámat.
- JANI Aláírtam. A lovakat sajnálom.
- MARIKA Én is.
- JANI Mit fognak szólni, ha más fogja őket hajtani.
- MARIKA Nem fogják érteni.
- JANI Nem. De én sem értem.
- MARIKA Mit?
- JANI Hogy mi történik.

11. JELENET

(Kocsma)

- SENÁK Ugye, megmondtam, hogy ezt kell, én megmondtam.
- PALI Meg, de azért a gyerek, az istentelen volt, ahogy üvöltött.
- SENÁK Vagy akar az ember aláírást, vagy nem.
- PALI De azért a gyerek, azért tényleg nem gondoltam volna, hogy ez lesz, hogy ezt a Verának nem mondanám el.
- GABI A Verának csak azt kell mondani, hogy te is megcsináltad, nem csak a Feri az Alföldön.
- PALI Az biztos, hogy azt, hogy a titkár is majd azt mondja, hogy mehetünk továbbképzésre.
- GABI A Verával.
- KARESZ Nem isznak többet?
- PALI De, bort meg kevertet.
- KARESZ Tudom. Jó az együtt?
- PALI Azért isszuk.
- KARESZ Jó, csak hogy nem bassza-e szét az ember máját vagy a gyomrát.
- PALI Mért?
- KARESZ Mert olyan összevissza dolog.
- PALI A kevert már eleve kevert.
- GABI Még a neve is.
- KARESZ Az igaz.
- PALI A borral csak tovább keveri az ember. Szóval végül is ugyanaz marad. Kevert.
- KARESZ Aha, erre nem gondoltam, hogy végül is ugyanaz.

- PALI Mire gondol maga?
- KARESZ Semmire, végül is semmire.
- GABI Azért. Ne is gondoljon. Az már baj, ha itt valaki gondol valamire.
- KARESZ Mért baj az?
- GABI Mert keveset kapott.
- KARESZ Mit?
- GABI Pálinkát.
- PALI Vagy bort.
- KARESZ Olyan itt nincs. Itt aztán senki nem gondol semmire. Az ajtóban igen. De csak befelé. Kifelé már az ajtót sem találja, annyira nem gondol.
- PALI Akkor mi mért gondolunk valamire. Mért van mindig a fejemben valami. Az a gyerek. Mit keres még ott? Annak a gyereknek a hangja mért van még ott. Meg a redőny, ahogy dörög, és közben ott sikítozik az asszony, meg a kutyák. Az mért maradt ott?
- GABI Mert vizezi a pálinkát.
- KARESZ Nem vizezem, dehogy vizezem. A kevertet azt főleg nem.
- PALI Akkor miért.
- KARESZ Mert a kevert már lehet, hogy eleve vizes, értük, mert kevert.
- GABI Ja, az lehet.
- SENÁK Fő, hogy belépett.
- KARESZ Kicsoda?
- SENÁK Hát a Rák Jani.
- KARESZ A Rák Jani, az nem jár ide.

- SENÁK Nem ide.
- KARESZ Hát?
- SENÁK A téeszbe, érted. A Rák Jani.
- KARESZ A Rák Jani? Pedig a múltkor azt mondta, nem.
- SENÁK De most nem múltkor van, Kareszkám. Azóta minden más.
- KARESZ Persze, az igaz. *(Elmegy a pult mögé)*
- GABI Hogy hívják? Rák?
- SENÁK Rák Jani.
- GABI Mint egy betegség. Marha hülye neve van.
- PALI Ha kórházba kerül, bazmeg, mekkora poén. Rákos a Rák Jani, hát, bazmeg, ezt nem lehet kibírni röhögés nélkül, bazmeg, mintha infarktus lenne az embernek a neve. Nem is értem, mi a faszért hívják a rákot ráknak?
- SENÁK A Janit?
- PALI Nem, a betegséget.
- GABI Hát egy Rák nevű emberről nevezték el, aki először megkapta.
- PALI Ez hülyeség.
- GABI És külföldön, ott is ráknak hívják, vagy hogy van, oroszul is?
- SENÁK Biztos attól, amilyen, attól ez a neve.
- GABI Milyen?
- SENÁK Hát hogy úgy mászik, hátrafelé.
- GABI Micsoda, a daganat?
- SENÁK Hát nem? Én nem tudom, nekem még nem volt, de lehet, nem?

- PALI Hülye vagy, bazmeg, az nem megy sehova, az ott van, ahol van, csak növekszik, érted, fejlődik.
- GABI A rák is tud fejlődni?
- PALI Az is, minden fejlődik, érted, ez a dolog lényege, a fejlődés.
- GABI Azért az nem lenne olyan jó, ha, mondjuk, bennem a rák fejlődne. Azért nem értem ezt az egész fejlődés dolgot, hogy hogy van ez.
- PALI Most mit nem értesz?
- GABI Hát hogy az biztos, hogy jó-e.
- PALI Az biztos. Arra mérget vehetsz, hogy az rendben van, hogy az a jövő, a fejlődés.
- GABI De, mondjuk, ez a rák esetében hogy van.
- PALI Micsoda?
- GABI A jövő.
- SENÁK Szóval az egy rövidítés.
- GABI Micsoda, a rák?
- SENÁK Az.
- GABI Minek, az életnek?
- SENÁK Nem, egy ilyen külföldi szónak. Az err, az biztos, hogy rádió, de az át meg a kát, azt nem tudom, ja, a ká, az biztos, hogy koperatíva.
- PALI Mi az, hogy koperatíva?
- SENÁK A téesz, oroszul. Mondta a faterom, hogy mikor kint volt fogságba, akkor ezt mondták.
- PALI Nem hogy kolhoz?

- SENÁK Hát azt is, akkor a koperatívát másra mondták. De a rákban szerintem az van benne, a koperatíva.
- PALI Lehet, hogy akkor ez az egész ilyen rövidítés.
- GABI Olyan jó lenne tudni, bazmeg, hogy meddig él az ember. Hogy most nem halunk-e meg holnap.
- PALI Holnap biztos nem.
- GABI Honnét tudod?
- PALI Mert azt nem tudom elképzelni.
- GABI Most csak az van, amit el tudsz képzelni, amit meg nem, az nincs?
- PALI Egyszerűen az nem lehet.
- GABI Hogyhogy nem? Mért, van olyan, amikor lehet?
- PALI Majd, sokkal később.
- GABI Mikor?
- PALI Ha hatvanéves vagyok.
- GABI Azt el tudod képzelni, hogy holnap leszel hatvanéves és kész, meg is halsz?
- PALI Azt nem, mert messze van.
- GABI De amikor odaérsz, akkor holnap lesz, érted, éppen holnap.
- PALI Most mi a fasznak kell engemet összezavarni, minek, amikor végre megvan a téesz, bazmeg, amikor a rákos gyereket benyomtuk a téeszbe, és megvan a falu, mert megmondta a Senák is.
- SENÁK Az biztos, én ezt megmondtam, hogy így lesz majd, mert ezt én tudom. Különben majd a jutalomról is kéne beszélni.
- PALI Milyen jutalomról, mit akarsz, nem ittál még eleget.

- SENÁK Az azért kevés, az nem elég, hogy egy százas, értitek, az nem elég ennyi munkáért.
- PALI Portás leszel a téeszben, jó, azt majd elrendezzük.
- SENÁK Az jól hangzik. Mi az, hogy portás?
- GABI Kapus, te leszel a kapus.
- SENÁK Akkor inkább portás, már ha lehet választani.
- PALI Bazmeg, azért a gyerek, az nagyon szar volt, azt hallani, még mindig itt van a fülemben az a kurva erős hang meg az asszony, ahogy visítózott, hát bazmeg, azért ez szar dolog volt, a kurva életét, ezt nem gondoltam volna.
- GABI Mit, hogy belépnek, vagy mit?
- PALI Hogy ilyen a hangja egy gyerekeknek, ha megveri az ember éjjel a redőnyt, bazmeg, ilyen vérfagyasztó.
- KARESZ *(odamegy az asztalhoz)* Na, még egy kevert, nem vizes.
- PALI Decit.
- GABI Nekem is.
- PALI A Senáknak csak felet.
- SENÁK Mért?
- PALI Mert.
- SENÁK Ja, erre nem gondoltam.
- GABI Mire?
- SENÁK Hogy azért.

12. JELENET

(Udvar, utca)

- GÉZA Na, jöttek?
- JANI Jöttek.
- GÉZA És voltak is?
- JANI Hogyhogy?
- GÉZA Hogy elmentek-e.
- JANI El. Azért jöttek.
- GÉZA Mért, hogy elmenjenek?
- JANI Hát. Nem akartak ideköltözni.
- GÉZA Nem az aláírásért?
- JANI De, azt is mondták.
- GÉZA És?
- JANI Mi az, hogy és?
- GÉZA Hát aláírtad?
- JANI Mit érdekel az tégedet, hogy én mit csináltam, te azt csinálsz, amit akarsz, nem kell azt nézni, hogy én mit csinállok.
- GÉZA De azért csak érdekel, csak jó volna tudni, hogy mi van, vagy azt gondolod, hogy ha te aláírtad, akkor a másik, az nem fogja, hogy ha te elkezded, akkor azt a többi nem csinálja, gondolod, hogy te aláírod és kész?
- JANI Aláírtam, aláírtam, de a többi azt csinál, amit akar.
- GÉZA Az azért nem úgy van, Janikám, az nem úgy. Különben láttam, hogy vezetik el a lovaikat, különben akkor már tudtam, hogy téged betörtek. A Rák Jánost, hát azt senki nem hitte volna, hogy téged is. Ezt mondja mindenki, hogy te is megtörtél, akkor nincs értelme nem megtörni.
- JANI Ha láttad, akkor mért kérdezed, akkor mért kell kérdezni?

- GÉZA Mert tőled akartam hallani, hogy mért, hogy mért kellett.
- JANI Csak, mert nem lehetett másképp.
- GÉZA De hát meg se vertek, azt mondják, nem bántottak. Hallottam a Karesztől, hogy nem vertek meg, mert nem olyanok, akkor mi a lófaszért kellett?
- JANI Azt hiszed te, csak a verés fáj, te azt hiszed, hogy csak az fáj, hogy más nem tud az embernek fájni? Hát neked csak a tested van, neked nincs semmi másod, csak az a rakás fos, amiből vagy?
- GÉZA Ide figyelj, Jani, már nem vagyunk gyerekek, nem kell ezeket a hülye dolgokat előhozni. Aláírtad, kész, pedig nem is kényszerítettek, ennyi, érted, akkor mégiscsak olyan vagy, mint a Senák, akkor mégiscsak, mert te lehetsz az elnök, vagy te képviselő leszel, vagy mi, párttitkár, mi az istent ígérték.
- JANI Egyszer, Géza, húzok egy kurva nagy falat, bazmeg, ide, a kerítés helyére, bazmeg, húzok egyet, hogy ne lássalak többet, hogy ne halljam a hangodat, az lesz, hogy ott fogok a fal mögött élni, bazmeg. Ott fogok élni, hogy ne lássak senkit.

13. JELENET

(Konyha)

- MAMA Mondtam én, hogy a lovakat is elviszik.
- JANI Maga ne mondjon semmit.
- MARIKA Megmondtad nekik a nevüket.
- JANI Meg. Azt nem tudom, hogy ők tudják-e.
- MARIKA Mit?
- JANI Hogy nem én akartam, hogy ez legyen, hogy nem én adtam oda őket.
- MAMA Hát ki adta oda őket?

- JANI A mama most miért beszél?
- MARIKA Mert itt van, azért.
- JANI Akkor ne legyen itt.
- MAMA De itt lakok én is, nem itt lakok?
- JANI A mama még egyszer mindenért megfizet. Az egész életéért.
- MAMA Most te ne fenyegezz engemet, most te azt hiszed, hogy neked ezt lehet mondani, mert te erősebb vagy, mert azt hiszed, hogy lehet, de kijön a rendőrség és elvisz téged is, az biztos, a lovak után téged is, úgyhogy ne fenyegezz engem, mert én tudom, hogy milyen vagy, hogy puskákat nyomtál föl a cserép alá, a padláson, azt én tudom, mert láttam, hogy odatetted. Tudod te, mi jár érte, a puskákért?
- JANI A mama mi a lófasznak beszél, mi a lófasznak nyitja ki a száját, hogy beleleheljen abba a levegőbe, amit én szívok, hogy nekem azt a levegőt kell belélegeznem, amit a mama összelehel, mi a lófasznak nyitja ki a száját.
- MARIKA Most te tényleg tettél oda puskákat?
- JANI Tettem.
- MARIKA Minek?
- JANI Még jól jöhet.
- MARIKA Mikor, amikor majd az embert agyonverik, hogy a gyerekedet is kitiltják majd az iskolából, hogy rám is csak mutogatnak, még a gatyagyárban sem fogok munkát kapni, mert az uram börtönben lesz a puskákért.
- JANI Az anyád miatt vagy ilyen. Mért nem tudunk mi normálisan ellenni, mint mások. Csak a vén kurva miatt.
- MARIKA Hagyjad az anyámat, mert mégiscsak az anyám.
- JANI Pont ez a baj, hogy az anyád, ha nem lenne, már bevágtam volna a nagyhídról a patakba. Azért vannak a puskák, hogy egyszer még szitára lövöm a vén kurvát.

- MAMA Most így beszél rólam, amikor csak jót akarok, hogy ne tegye kockára a gyereket.
- MARIKA Ezt nem gondoltam volna, János, hogy ennyit nem tudsz kigondolni, hogy ezt nem szabad.
- JANI Most hagytam volna ott, amikor elmentek az oroszok. Most otthagyni a földön. Tiszta újak voltak, tisztára jók még.
- MARIKA De minek nekünk, hogy fölakasszanak, azért, meg a gyerekedet kitiltsák az iskolából, engem meg a gatyagyárból is, hát mi a francnak nekünk.
- MAMA Én megmondtam, hogy ilyen, hogy ez az ember ilyen, hogy ne menjél hozzá, mert ez életveszély, most már a lovai sincsenek, akkor mit ér, minek ez nekünk, hogy a puskák miatt.
- JANI A mama ne mondjon semmit, mert a mamának egyszer vége lesz, az biztos, hogy a favágó baltával fogom lenyesni a nyakát, az biztos, a mamának, a favágó baltával, és a mamát nem fogja senki keresni utána, mert bedobom a mamát a budiba, az kurva isten, hogy ott lesz a mama, és senki nem fogja meglátni a mamát, mert a mama nem különbözik a szartól, az kurva isten, hogy a mama összeolvad a szarral.
- MARIKA Mért kell így beszélni a mamával, a mama tényleg jót akar.
- JANI Azt mondtam, még megkeserüli a mama.
- MAMA Örülsz még, ha viszek neked rántott húst Márianosztrára.
- JANI A mama ne jöjjön utánam, a mama a síromat is kerülje el, a mama a nevemet is felejtse el.
- MARIKA Azért a puskákat nem kellett volna, János.
- JANI Azt kell, amit úgy gondolok.
- MARIKA A mamának igaza van, bajba kerülünk.
- MAMA Érdeklis is ezt a baj meg a családja, hát a puskák többet érnek, mint a gyerek.

MARIKA Azt el kéne tüntetni azért, legalább a gyerek miatt.

JANI Jó, holnap már nem lesznek ott, de nem az anyád miatt, csak mert te kéred, csak azért, csak miattad csinálom, ha a vén kurva kérné, akkor nem, az kurva isten. *(Kimegy)*

MAMA Ne engedj neki. Ha most engedsz, tíz év múlva le se köp.

MARIKA Szeretem.

MAMA Csak ne mutasd neki.

MARIKA Mért ne?

MAMA Addig akar, amíg nem tudja, utána nem kellesz. Addig jó veled, amíg rossz neki.

MARIKA Mért nem jó, amikor jó?

MAMA Nem tudom. Ilyenek.

(Szünet)

MÁSODIK RÉSZ

(Öt-hat évvel később)

1. JELENET

(Utca, udvar)

GÉZA Szevasz, Jani.

JANI Szevasz. Lucernáért?

GÉZA Hát persze.

JANI Mennyit megesznek azok az állatok.

GÉZA Sokat.

- JANI Ha úgy összeadná az ember.
- GÉZA Ja, ha meg már megdöglenek, akkor a másik.
- JANI Milyen másik?
- GÉZA Amit veszek utána.
- JANI Mindig eszik valaki.
- GÉZA Mindig.
- JANI Mintha nem is változna semmi.
- GÉZA Nem is változik. Te is mindig az udvart kaparod.
- JANI Ja, megint, csinállok ide egy járdát.
- GÉZA Minek, nem volt jó járda nélkül?
- JANI Szar úgy kimenni a vécére, hogy tiszta sár az út.
- GÉZA Pesten a lakásban szarnak.
- JANI Olyanok is.
- GÉZA Milyenek?
- JANI Hogy ülnek ott, a szarszagban egész nap. Hogy bírnak ott enni, kifordulna a gyomrom.
- GÉZA Az különben számít a tüdőnek, hogy milyen levegőt szívsz, meg az agynak is?
- JANI Hát biztos számít, persze, hogy számít. Milyen büdös lehet nekik a tüdejük.
- GÉZA Meg az agyuk is.
- JANI Mit tudnak kigondolni abban a szarszagban...
- GÉZA Hallottad, hogy kötelező lesz a tüdőszűrés?

JANI Mért?

GÉZA Hát hogy nehogy tébécés legyen az ember.

JANI Pedig az egy magyar betegség.

GÉZA Nem marad itt semmi.

JANI Semmi, basszák meg. Mindent elvisznek az oroszok.

GÉZA A tébécét is?

JANI Azt is. Különben hogy lehet a tüdőt szűrni?

GÉZA Nem tudom, valami géppel.

JANI És nem lesz baja utána az embernek.

GÉZA Hát nem tudom.

JANI Nagyon szar ezt elképzelni, hogy szűrjük a tüdőt, hogy mi lehet az.

GÉZA Be kell menni egy fülkébe, aztán ott.

JANI De mivel, valami szerszámmal?

GÉZA Nem, sugárral.

JANI Sugárral?

GÉZA Atomsugárral.

JANI Atomsugárral, mik vannak.

GÉZA Állítólag, ha kicsit tovább maradsz, véged.

JANI Hogyhogy?

GÉZA Csak hallottam, hogy volt ilyen Vácon, hogy a faszinger bement a fülkébe, egy kicsit későn nyitották ki az ajtót, aztán, bazmeg, nem volt ott a faszinger.

JANI Eltűnt?

- GÉZA Képzeld, amikor az ápolónő kirántotta az ajtót, mert ilyen tolóajtaja van, bazmeg, és nincs ott a fickó. Állítólag infarktust kapott.
- JANI Kicsoda, a fickó?
- GÉZA Dehogy, az ápolónő a látványtól, mármint attól, hogy nincs ott semmi, csak az üresség. Na, megyek, levágom ezt a kis lucernát.
- JANI Ketten is meghaltak egy szűréstől. Az istenit.
- GÉZA Ja, ketten. Na, szevasz. *(Elindul)*
- JANI Szevasz, Géza.
- GÉZA *(visszafordul)* Különben hallottad, hogy a Senák kapta meg a lovidat?
- JANI Hogyhogy? Hát ő portás, nem.
- GÉZA Csak volt portás. Az a fasza kis fülke ott, a kapunál, na, arról lemondhat a Senák örökre.
- JANI Kítették onnan? Pedig már teljesen odaköltözött. Nem is járt haza, az asszonyhoz. Már vagy öt éve. Még ágya is volt neki, berendezte, meg az a jó kis dobkályha.
- GÉZA Öt évig tartották, de most már nem engedik neki. Össze-vissza nyitogatta a kapukat, érted. Az ment be, aki akart.
- JANI Jó, mért menne be, aki nem akar.
- GÉZA Nem úgy mondom, csak hogy, érted, hogy bárki.
- (Odamegy a gyerek)*
- JANI És megkapta a lovaimat?
- GÉZA Meg.
- JANI Szóval a Senák.

- GÉZA Sokat nőtt a gyerek.
- JANI Ja, hát fejlődik, érted, azért fejlődik.
- GÉZA Mennyi idős?
- JANI Most hat.
- GYEREK Csokolom.
- GÉZA Azt hittem, elvitte a kacsá a nyelvedet, hogy nem köszönsz.
- GYEREK Mért, a kacsá el szokta vinni az ember nyelvét?
- JANI Dehogy, csak viccelt a Géza bácsi. Na, szevasz, Géza, ne baszogasd a gyereket, nem érti ezt a nyelves dolgot. Majd félni fog a kacsától, aztán nem mer az udvarban hátramenni pisálni.
- GÉZA Dehogynem, ha kell.
- JANI Jó, de ott vannak a kacsák. Szevasz.
- GYEREK Nekünk vannak lovaink?
- JANI Nincsenek. Gyere vacsorázni.

2. JELENET

(Konyba)

- MAMA Azért lovakkal jobb volna.
- MARIKA Jobb, az biztos, hogy jobb.
- JANI A mamának mindig igaza van. De jobb lenne, ha nem beszélne bele a vacsorába, mert megromlik a leheletétől.
- MAMA Csak azt mondtam, hogy a lovak mégiscsak nagyon hasznosak, például, ha szántani kell.
- JANI Hallottam, mit mondott, én meg azt mondtam, hogy ne mondja, mert tudom.

- GYEREK De nincsenek lovaink.
- JANI Nincsenek.
- MARIKA Milyen a vacsora?
- JANI Milyen lenne egy babfőzelék. Olyan.
- MARIKA Milyen?
- JANI Mint a babfőzelék.
- GYEREK Én szeretem a babfőzeléket.
- JANI Én is.
- GYEREK Akkor jó, hogy az van.
- JANI Csak már kicsit unom, hogy annyiszor.
- GYEREK Hogy annyiszor van?
- JANI Azt.
- GYEREK De nincs is olyan sokszor, csak hetente egyszer.
- JANI Amikor öt éves voltam, akkor nekem se volt sokszor, csak hetente egyszer.
- GYEREK De most is csak annyiszor van.
- MAMA Most ennek még a vacsora se jó, vagy minek kínozza azt a szerencsétlen asszonyt, hát nem megfőz minden nap és ellátja az állatokat is, hát minek kell az ilyennek enni adni, hogy csak azt mondja, mi nem jó benne.
- JANI Magát is úgy kéne leállítani, mint a Herda Pityu a Hoffer traktort.
- GYEREK Hogy állította le a Pityu bácsi a Hoffer traktort.
- JANI Hogy rábaszott a szelepre az ötkilós kalapáccsal egy kurva nagyot.

- MARIKA Ne beszélj így a gyerekekkel, majd ezt fogja megtanulni.
- GYEREK És megállt?
- JANI Meg, csak szétbaszódott az egész motor, úgyhogy most is szerelik.
- MARIKA Tényleg ne beszélj a gyerek előtt így.
- JANI Úgy beszélek, ahogy akarok, mert csak úgy tudok.
- MARIKA Azért jó?
- JANI Micsoda?
- MARIKA A vacsora.
- JANI Jó.
- MARIKA Tegyéél bele erős paprikát. Ez a bogysiszlói olyan, mint a mérég. Állítólag a Turák Sanyi bácsi bekente a kutyája seggét vele, a kutya meg két napig seggen csúszva közlekedett az udvarban.
- JANI Mekkora marha ez a Sanyi.
- MARIKA Úgy hajtotta a macskákat.
- JANI Úgy, hogy a két lábán húzta magát, a seggét meg nekifeszítette a földnek?
- MARIKA Csak úgy porzott utána az udvar.
- GYEREK Seggenfutó.
- (Nevetnek)*
- MARIKA Különben a Senák kapta a lovainkat.
- GYEREK Mégis vannak lovaink?
- JANI Hát tulajdonképpen nincsenek, csak voltak, de a téeszé lettek.
- GYEREK Hogyhogy a téeszé?

- JANI Mert kellett nekik.
- GYEREK És nekünk nem?
- JANI Nekünk is.
- GYEREK Akkor mért adta oda?
- JANI Mert oda kellett adni.
- GYEREK De azért még a miénk?
- JANI Hallottam, mondta a Géza is, hogy a Senák kapta. Mért pont a Senák?
- MARIKA Mert nem tudta már a kaput csinálni, mert kellett mérni is, de mindig olyan részeg volt, hogy nem tudta leolvasni a mérleget.
- JANI Pont a Senáknak, hát az istenit, pont neki.
- MAMA Mert nem intéztél semmit, hogy mi legyen a lovakkal. Mert hagytad, hogy azt csináljanak, amit akarnak.
- JANI Nem tudtam.
- MAMA Más az tudott, az tudott, de neked, csak hogy milyen a főzelék, az fontos, hogy mi lesz a lovakkal, az nem.
- MARIKA Anya, hagyja már, tényleg.
- JANI A mamának nincs jövője.
- MAMA Most ez hogy jön ide.
- JANI Mert a mama egyszer még megjárja. Én a mama helyében nem várnám ki, mert az borzalmas lesz a mamának.
- MAMA Miféle alak vagy te, mint egy kocsis, mint a Senák. Ha az én férjem ilyet mondott volna, akkor az biztos nem éli túl, ha ilyet mondott volna az anyámnak.
- JANI Azért nem jött vissza a háborúból.
- MAMA Mert lelőtték az oroszok, azért, mert lelőtték.

- JANI A mama azt hiszi, meghalt, azt hiszi, hogy hősi halott lett? Hát a mama tudja csak meg, hogy a papa ott maradt és inkább orosz lett, mint hazajöjjön magához.
- MARIKA De hozzám hazajött volna.
- JANI Hozzád haza, de a mama miatt még rólad is lemondott, még arról is, hogy magyar legyen, inkább orosz lett, érted, még azt se bánta, hogy orosz lett, hogy ő lett a saját ellensége, hogy a gyerekei is oroszok lesznek, hogy az unokái is, és azt se tudják, hogy van magyarul az, hogy babfőzelék.
- GYEREK A nagyapa nem volt hősi halott, a nagyapa nem az volt.
- MARIKA De az volt, kisfiam, az volt, nagy hős volt, tudod hány oroszot lőtt le a Donnál, tudod hányat...
- GYEREK Hányat?
- MARIKA Hát nagyon sokat tulajdonképpen, ha nem hal meg ott egy ágyúgolyótól, mert a nagypapát puskával le se lehetett lőni, csak ágyúval meg atombombával, szóval, ha nem hal meg, akkor mi nyerjük meg a háborút, nem az oroszok.
- GYEREK Mi, a magyarok?
- MARIKA Igen.
- GYEREK Különben nem mi nyertük meg?
- MARIKA Hát kicsit mi is, de főleg az oroszok. De legjobban a németek vesztették el.
- GYEREK Ezért nem akar a téren egy gyerek se német lenni, mikor háborúsat játszunk.
- JANI Hát mik vagytok?
- GYEREK Oroszok meg magyarok.
- JANI És kik nyernek?
- GYEREK Mindig mi.

- JANI A magyarok?
- GYEREK Meg az oroszok.
- JANI Hogyhogy?
- GYEREK Hát szövetségesek vagyunk, és akkor mi nyerünk, mert ellenség, ugye, nincsen.
- MARIKA Eredj lefeküdni.
- GYEREK Megyek. Csak egyedül nem szeretek.
- JANI Mért?
- GYEREK Valami olyan ijesztő van ott, bent. Valamitől félek, hogy földrengés lesz, vagy valami villám belecsap a házba, és ott megégek.
- MARIKA Butaság, csak képzelődsz, soha nincsen semmi. Most se lesz.
- GYEREK Csak azt nem tudja biztosan az ember.
- MARIKA Dehogynem. Ami most lesz, azt tudjuk, csak azt nem, ami egy év múlva lesz.
- GYEREK Jó, csak ne maradjak sokáig egyedül.
- MARIKA Nem, elrakodunk, elmosom az edényeket, aztán megyünk.

(Elmegy a gyerek)

3. JELENET

(Konyha)

- JANI Fél a gyerek.
- MARIKA Mert hagytad, hogy annyit verjék az ablakot, hogy egész éjjel, a redőnyt.
- JANI Nem attól. Biztos arra már nem emlékszik.

- MAMA Megmarad. Még olyanra is emlékszik az ember, amit nem is látott.
- JANI Hogy emlékezne olyanra?
- MAMA Van olyan képessége, hogy például olyat is lásson, ami nem is vele történik, hanem másokkal. Ami meg vele történik, azt soha nem felejtí el, az már mindig ott lesz.
- MARIKA Én mondtam, hogy ne hagyd, hogy írd alá, mert a gyerek kikészül, én mondtam.
- MAMA Én meg már előtte, hogy gondolkodjon. Még ide se értek, már mondtam, hogy gondolkodjon. De mindegy, mit mond a másik, dehogy számít neki.
- JANI Nem arra emlékszik. Minden gyerek fél egyedül, én is féltem, mikor kicsi voltam.
- MAMA Nehogy már arra emlékezzél, mi volt veled, amikor öt éves voltál, nehogy már arra!
- JANI Most én mért ne emlékeznék, mért, ha nem lehet elfelejteni, akkor én mért ne emlékeznék, hogy ott fekszek a sötétben és jönnek mindenféle emberek, óriások, és ott vihognak rám, az ágyban, mintha most lenne, úgy itt van, előttem, hogy ott vihognak, és nagy balták vannak a kezükben, és akkor jön be valaki, amikor éppen le akarnak sújtani, pont akkor.
- MAMA Beszélsz összevissza, dehogy emlékszel ilyenre, csak azt akarod, megint azt akarod, hogy te nem vagy hibás, hát egyszer azért valamit beismerhetnél.
- JANI Van, amit beismerek.
- MAMA Mit?
- JANI Hogy hibáztam, hogy én is csináltam hibát, azt. Van olyan, amit beismerek.
- MAMA Mit ismersz be, dehogy ismersz be bármit is.
- MARIKA Anya, hagyja már most, nem kell minden este.

- MAMA Én nem csináltam semmit, de ez mindig csak vitatkozik. Mindig vissza kell szólni, pedig nem ismeri be, dehogy ismerne be bármit.
- JANI Hogy hibáztam, amikor nem vágtam magát bele a patakba, azt beismerem. Amikor ott ült mellettem a szekéren, csak meg kellett volna löknöm, és vége van. A patakhídról esett volna a kövekre, a szekérről, négy méter magasról. Akkor hibáztam. Maga azért van még mindig, mert hibáztam.
- MAMA És mi van a puskákkal?
- JANI Milyen puskákkal?
- MAMA Amiket a cserép alá nyomkodtál?
- JANI Hagyja már azokat a puskákat.
- MAMA Hogyhogy hagyjam, hogyhogy, amikor a mi életünk meg a gyerek élete függ tőle.
- MARIKA Mért, van még valami velük?
- JANI Semmi. Már egyszer megbeszéltük.
- MAMA De hiába, mert te csak átpakoltad az első szoba fölé.
- MARIKA Hát nem dobtad ki? Hát nem azt mondtad, hogy kidobod őket.
- JANI Ennyire hülye a mama? Hogy lehetne kidobni hat géppisztolyt? Dobjam a szemétre? Vagy mit csináljak vele? Tegyem ki a ház elé, hátha valaki elviszi. Hát ennyire hülye a mama, hogy csak a pofája jár, de azt se tudja miről?
- MAMA Egy gödörbe kellett volna beletemetni. Az én uram azt csinálta volna, hogy gödörbe.
- JANI És akkor, ha megkérdezik, hogy mit ások, akkor mit mondjak, hogy a mamát ide fogom elvermelní télire, vagy mi az istent!
- MAMA Hallod, hogy beszél, pedig csak jót akarok, pedig csak azért mondom.

- JANI A mama, jót? Na, ne mondja, ha elmenne egyszer gyónni, egy napra bezárnák a templomot, mert más nem kerülne sorra, az biztos, annyi bűne van a mamának. A mamának már kovácsolják a katlant a pokolba, akkora nagyot, amekkora nagy, hájas disznó a mama.
- MARIKA Ne beszélj így a mamával, tényleg ne, főleg, hogy a puskákat mégsem intézted el, és abban igaza van a mamának.
- JANI Ezt most én döntöm el, mikor mit csinálok, érted, én, mert én tudom.
- MAMA Látod, hogy semmit nem hallgat másra, csak a saját feje után.
- MARIKA Mikor döntöd el? Mikor? Mert ez azért fontos, hogy ránk jönnek a rendőrök, az nem kell nekünk.
- JANI Nem olyan a Nagy Sanyi, az soha nem csinálna rosszat. Azért más idők vannak. Mégiscsak fejlődik a világ, azért már nem lehet olyat, hogy börtön hat szar rozsdás puskáért.
- MAMA Ezt nem tudhatod, mert ha még egy lenne, de hat.
- JANI A mama nem ért hozzá semmit.
- MAMA Minek kellett azt idehozni?
- JANI Mert tiszta jók voltak, hagytam volna ott, hát nem vagyok hülye.
- MARIKA Akkor azért most tényleg ígérd meg, hogy megoldod.
- JANI Jó.
- MARIKA Mikor?
- JANI Holnap.

4. JELENET

(Kocsma)

- KARESZ Mi van, Senák, nem is mondod, hogy már nem vagy portás.
- SENÁK Nem, szekeret kaptam meg lovakat, mert az fontosabb munka, érted, semmi, csak ül az ember egész nap, a lovak meg dolgoznak, luxusmunka. Mint egy képviselő a parlamentben. Csak üldögélek, aztán dől a pénz.
- KARESZ Azért a szekeret meg kell rakni.
- SENÁK Jó, az egy óra, de kettőt utána akkor csak ringatózol, érted, a szekéren.
- KARESZ Hát azért lejönni az erdőből egy szekér fával, az azért nem annyira ringatózás. Hogy az ember be van szarva, hogy azokon az ócska utakon nem borul-e föl az egész szar. Az aztán nem ringatózás, attól fosni, hogy betemet hat köbméter ölfá.
- SENÁK Nekem az.
- KARESZ Akkor jó, ha neked jó. Melyik lovakat kaptad?
- SENÁK A Rák Janiét.
- KARESZ Bazmeg, Senák, neked aztán kurva vastag bőr van az agyadon. Azért a Jani lovait hajtani... Nem érzed magad szarul ott, a kocsin?
- SENÁK Most mért, azt adták. Öntsél egy fél kevertet.
- KARESZ Mi van, hozzászoktál a keverthez, mért jó az.
- SENÁK Édes. Különben nem jár senki mostanában a kocsmába? Olyan üres.
- KARESZ Mindenki dolgozik. Munkaegység a téeszben, érted. Csak te tudsz jönni.
- SENÁK Én mért tudok jönni?
- KARESZ Azt nem tudom.
- SENÁK Mások meg mért nem tudnak.
- KARESZ Azoknak más a munkájuk. Nem vagyunk egyformák.

- SENÁK De te is itt vagy.
- KARESZ Mert én ezt csinálom.
- SENÁK Mit?
- KARESZ Hogy itt vagyok.
- SENÁK Ez jó munka. Kocsmában lenni egész nap. Ez jó munka. Nem kell azokat a kurva lovakat befogni, meg megrakni azt a kurva szekeret fával. Olyan nehéz az a rohadék fa, alig bírom fölemelni a kocsira, alig bírom, bazmeg, annyira nehéz.
- KARESZ De utána két órát csak ülsz. Ringatózol meg hallgatod a madarakat.
- SENÁK Miket?
- KARESZ Hogy hogyan fütyülnek.
- SENÁK A madarak?
- KARESZ Aha.
- SENÁK Nyikorog a kerék. Semmit nem hallok, bazmeg, mert nyikorog az a kurva kerék. Vagy csak azt hallok, hogy nyikorog a kerék. Lefekszek éjjel és akkor is, még a fejemben is ott nyikorog a kerék. Azt se tudom, bazmeg, hol vagyok, még a szekéren vagy már otthon, úgy össze tudok zavarodni. Meg a lovak is tiszta hülyék, bazmeg, nem arra mennek, amerre akarom, mindig a patak után fölkanyarodnak a Dózsa utcán, érted, a Janiék felé. Már hat éve vannak a téeszben, és még mindig a Janihoz akarnak menni. Rámennek az idegeimre. Azért csinálják. Mert nem hülyék, tudják, hogy hol az istálló. De ezek, bazmeg, mennek föl a Janihoz, hogy kiidegeljenek. De úgy végigverek rajtuk, a kurva anyjukat, hogy megemlegetik. Nem hagyom annyiban, verem a kurva anyjukat.
- KARESZ Igyál, Senák.
- SENÁK A Jani irányítja őket, biztos a Jani.
- KARESZ Hogy tudná?

SENÁK Benne van a lovakban, úgy, hogy benne van.

KARESZ Hülye vagy te, Senák, a lóban a ló van, bazmeg, nem fér a bőrükbe más.

SENÁK De az agyukban, hogy ott van a Jani, az agyukban, és hiába hajtom őket én, a Jani parancsol.

(Kocsibang kívülről)

KARESZ Menjél, bazmeg, mert valamit csinálnak kint, megugrottak a lovak, megijedtek.

SENÁK A Jani az, a Jani. *(Szalad ki)* Hó, álljatok meg, rohadékok, megállni!

5. JELENET

(Konyha)

JANI Azt mondják, hogy az ágakat el lehet hozni az erdőről.

MAMA Mit lehet azokkal tüzelni.

JANI Bükk meg gyertyán, tiszta száraz, vannak olyanok is, mint a lábszáram.

MARIKA Azt otthagyták?

JANI Nem kellett nekik, csak a vastagokat vitték el. Bárki hozhat.

MAMA Hát mivel hoznál, talicskával?

JANI Mondd meg az anyádnak, hogy hagyja abba, mert belenyomok egy hasábfát a pofájába.

MARIKA Nem kell azért így beszélned neked se, meg a mama is hagyja abba most már, ezt a mama nem tudja, ez nem a mama dolga.

MAMA Most nehogy mellé állj, nehogy már azt hidd, hogy lehet rá számítani. Hogy mész vele valamire nélkülem. Nehogy már azt hidd. De ha akarod, majd nem szólok semmiről, aztán

meglátjuk, mire mentek ezzel. Semmire. Majd akkor meglátod, hogy ki voltam én nektek, amikor semmire se mentek.

- JANI Elkérem a lovainkat a téeszből.
- GYEREK Most akkor mégis vannak lovaink?
- JANI Tulajdonképpen nincsenek, csak így mondjuk, hogy a mieink, mert megszoktuk, amikor tényleg a mieink voltak.
- GYEREK Ja, értem.
- MARIKA Odaadják?
- JANI Oda.
- MAMA Könyörögsz azért, ami a tiéd. Ide jutni...
- MARIKA Különben azt mondják, a Senák veri.
- JANI Mit ver a Senák.
- MARIKA A lovakat.
- JANI A mi lovainkat?
- MAMA Hát nem azt hajtja?
- GYEREK És ezt hagyja az apu, ezt hagyja?
- JANI Mért veri?
- MARIKA Mert nem úgy kanyarodnak, ahogy akarja, nem akarnak menni a téesz felé, csak hozzánk.
- JANI Hát ez van.
- MAMA Ez van, hogy te ennyit mondasz erre, hogy ez van, ahelyett, hogy biciglire ülnél és elmennél a Senákhoz, hogy megmondod annak az ócska trógernak, hogy mit lehet csinálni a lovainkkal.
- JANI Nem a mi lovaink.
- GYEREK De hát azért mégis a mieink, nem?

- JANI Nem.
- MAMA Olyan vagy te is csak, mint a Senák.
- JANI A Senák olyan, mint a Senák, én meg olyan vagyok, mint amilyen vagyok, a mama meg olyan, mint a mama, és a mama sem hasonlít rám, de még szerencse, hogy nem, hogy csak abban, hogy két lába van, meg két füle, mert ha jobban hasonlítana, már fölöttem volna magam, mert úgy nem mernék kimenni az utcára, hogy azt mondják rólam, hogy olyan vagyok, mint a mama.
- MAMA Hát föl is kötheted magad, csak jobban ellennénk hármásban, a gyerekekkel.
- JANI Köpök a mamára, köpök a mama hangjára is, a mama szavaira, köpök az egész szar világra.
- MARIKA De hát veri! Nem csinálsz semmit?
- JANI Nem.

6. JELENET

(Udvar)

- GYEREK Ezek a mi lovaink?
- MARIKA Igen, kisfiam. Szaladj apádhoz!
- JANI Gyere, Peti, gyere, itt vannak a lovaink.
- GYEREK Milyen óriásiak, soha nem gondoltam, hogy nekünk ekkora lovaink vannak, ilyen magasak. Ilyen azért csak nekünk van, ugye?
- JANI Az biztos, kisfiam, ez csak nekünk, az biztos, az egész megyében nincs ilyen, de még Vácon se. Na, feltegyelek rájuk.
- GYEREK Nem fogok leesni?

- JANI Dehogy, jó lovak ezek, tudják, ki a gazdájuk, meg hogy ki szereti őket. *(Felteszi)*
- GYEREK Jaj, de magasán vagyok, édesapám, innét minden más, hát magasabb vagyok a kerítésnél, magasabb vagyok a nagymamánál, magasabb vagyok az ajtónál. Milyen jó meleg a bőre. Odatehetem az arcomat?
- JANI Persze, csak simítsd oda az arcodat, oda, a nyakához.
- GYEREK Érzem, ahogy dobog a szíve, érzem az arcomon, ahogy a szíve ütögeti az arcomat.
- JANI Na, ennyi volt. *(Lekapja a gyereket)*
- GYEREK Majd máskor is hazajönnek, majd máskor is fölülhetek rájuk.
- JANI Ha megint fát hozunk, akkor majd megint fölteszlek.
- (A gyerekek elszalad)*
- JANI Látjátok, ő lett volna a gazdátok utánam. Miatta nem akartam aláírni, hogy ő kapjon benneteket, de aláírtam. Azt mondtam, hogy nem, de mégis azt kellett mondanom, hogy igen, pedig én azt mondtam, nem. Nem akartalak odaadni nekik, nem, én azt mondtam, hogy a lovakat nem. Mintha a szívemet tépték volna, olyan volt. Magamtól soha, én magamtól azt mondtam, hogy nem. De az ember nem csinálhat azt, amit akar, csak azt csinálhat, amit engednek neki. Hiába mondtam azt, hogy nem, azt kellett mondanom, amit ők akartak, hogy igen. Nemet is csak akkor mondhat az ember, ha ők akarják, de ők nem azt akarták, ők azt akarták, hogy igent mondjak. Verték az ablakot, verték a redőnyt, a gyerek ordított, a gyerek már lila volt, amikor azt mondta az asszony, hogy menjek, mert a gyerekek vége lesz, hogy nem érnek a lovak annyit, hogy a gyerekéért menjek. És nem tehettem mást, ki kellett mennem, és azt mondták, hogy a föld, és azt, hogy a lovak, én meg, hogy akkor ennyi. És csend lett. Ki tett volna másképpen, ki merte volna a gyereket, mert ha rólam van szó, ha csak engem, akkor soha, mert én azt mondtam, nem. De a gyerek. Mért néztek így rám, nem hiszitek, azt hiszitek, hogy miattam kerültetek oda, hogy én vagyok az oka, azt hiszitek? Hogy miattam van a Senák?

MAMA Mit beszél az a hülye urad a lovakkal?

MARIKA Szereti őket.

MAMA Ha szeretné, akkor nem kellett volna beadni, vannak, akik megtartották. Csak ő nem tudta.

MARIKA Akarta.

MAMA Akarni... Akarni, az kevés. A te férjed mindenre kevés.

MARIKA Szeretem.

MAMA Mit szeretsz benne. Semmije sincs. Nem férjed az neked, csak a férged. Meg nekem is.

7. JELENET

(Utca)

GÉZA Szevasz, Marika.

MARIKA Szevasz. Hová mész, Géza?

GÉZA Levágom a lucernát.

MARIKA Mennyi lucernád van neked, hogy kétnaponta mész kaszálni.

GÉZA Hát nő, Marikám, mindig nő. Olyan, mint a gyerek, levágom és újra fejlődik.

MARIKA Hát azért a gyerek, nem hiszem, ha levágnánk, újra nőne.

GÉZA Jó, ez így tényleg nem úgy van, vagy csak nem is tudom, hogy mondjuk, például, ha az isten látja az embereket, hogy neki nem olyan-e az egész, mint nekünk a lucerna?

MARIKA Hogy az emberek lucernák, ezt most hogy gondolod?

GÉZA Hát nem hogy lucernák, csak hogy neki olyan, hogy egyszer meghal egy csomó, aztán újra nő egy csomó, szóval neki nem számít az, hogy ez, mondjuk, a Senák Lajos, az meg a Rák Jani.

- MARIKA Azt azért nem hiszem, mert ha nem számítana, akkor mindenki olyan lenne, mint a Senák, nem?
- GÉZA Jó, de te se látod, hogy mondjuk ez a lucerna, ez nem olyan, hanem más, neked az pont olyan, de a lucernák azok tudják, hogy az nem olyan, mint a másik, érted.
- MARIKA Hülyeségeket beszélsz, Géza, a lucernák nem tudnak semmit, csak vannak.
- GÉZA De lehet, hogy ez nálunk is úgy van, hogy ahhoz képest, amit tudunk, az, hogy tényleg tudjunk valamit, mint az isten, az semmi.
- MARIKA Ez hülyeség, Géza, ennek nincs értelme.
- GÉZA De amikor gondolkodok ezen a dolgon, mindig ide jutok.
- MARIKA Hová?
- GÉZA Hogy nem értem ezt az egészet, mert az lehetetlen, hogy például az isten mindenkiről tudjon, név szerint vagy legalább arcra.
- MARIKA Szerintem ezen ne gondolkodj. Inkább menj, vágd le a lucernát, aztán a mozgás majd kiveri a fejedből a hülyeséget.
- GÉZA Az biztos. Vácon a bolondokat is dolgoztatják, azt mondják, akkor nem annyira bolondok, ha, mondjuk, seprűt kötnek, vagy dobozokat hajtogatnak. Akkor olyanok, mintha nem is lennének bolondok. Csak ha abbahagyják, akkor hiszik magukról, hogy őrnagyok vagy tábornokok.
- MARIKA Az biztos, mindent elfelejt az ember, ha dolgozik, még magát is.
- (Feltűnik a Senák)*
- SENÁK A kurva anyátokért nem mentek, a kurva anyátokért nem?
- GÉZA Ez a Senák.
- MARIKA Mit csinál?

- GÉZA Veri a lovakat.
- MARIKA Hogy az isten abba a szar alakba, hogy nem hagyja békén őket. Odamegyek, odamegyek, kiosztom ezt a szar alakot.
- GÉZA Hát menjél is Marikám, ha már a Jani nem.
- MARIKA *(továbbkarikázzik)* Hagyja már a lovakat, hagyja már, mi az istennek veri?
- SENÁK Nem mennek arra, érted, nem mennek arra, hiába akarom, hát nem mennek arra.
- MARIKA De ne verje, mert akkor még annyira se mennek arra, nem érti, akkor még annyira sem.
- SENÁK Akkor mit csináljak velük, mi az isten faszát, most én irányítom őket vagy ők vezetnek engem.
- MARIKA Hát vezethetik magát, mert több eszük van, mint magának.
- SENÁK De én vagyok a kocsis, és arra mennek, amerre én hajtom őket, érted, arra mennek, mert én vagyok a kocsis.
- MARIKA *(meg akarja fogni az ostort)* Hagyja már, hát nem érti, hogy hagyja!
- SENÁK De nem fognak arra menni, mert olyanok, hogy nem, mert csak hozzátok akarnak, csak oda, csak arra nem, amerre én akarom, hogy mindig csak nem és nem, nem, a rohadékok, mint a parasztok, hogy nem írnak alá, a rohadékok, hogy nem.
- MARIKA Akkor se verje, akkor se. Érti, nem és nem!
- (Huzakodás)*
- SENÁK A rohadékok!
- MARIKA Én a kantárral, érti, azzal igazítom, azzal... Mert az uram is azzal igazította, és arra mentek.
- SENÁK De most nem mennek arra a rohadékok, mert azt csinálják, amit a Jani akar, azt csinálják.
- MARIKA A Jani nem akar semmit.

SENÁK Benne van a fejükben, de kiverem belőlük, egyszer még ki.

8. JELENET

(Hálószoba)

JANI Alszik már?

MARIKA Hát persze.

JANI A múlt éjjel is beszélt magában. Mit mondott? Értetted?

MARIKA Hogy lovak, azt mondta, hogy lovak.

JANI Csak ennyit, hogy lovak?

MARIKA Meg hogy átlát a kerítés fölött, meg átlátok a háztetők fölött, és ott repül egy madár, a fejem mellett. Ilyeneket. Úgy összevissza. Alig értettem.

JANI Mást nem?

MARIKA Hogy nem adom. Még azt, hogy nem.

JANI Mi az, hogy nem adja?

MARIKA Azt mondta, hogy nem adom, hogy ez az enyém. Én ezt oda nem adom, és hogy én ezt eldöntöttem, hogy nem, és takarodjanak innét, hogy ez az övé.

JANI Micsoda?

MARIKA Nem tudom, azt nem mondta, csak hogy nem adja. Biztos a puskát, amit karácsonyra kapott.

JANI Biztos, olyan, mint az igazi. Milyen szép vagy.

MARIKA Hagyjad már, tényleg, ennyi idő után.

JANI Nem számít az idő.

- MARIKA Hogyne számítana. Az a sok munka meg fáradtság. Nem gondoltam volna, hogy ilyen nehéz tud lenni az ember keze, meg ilyen nehéz tud lenni az ember lába. Mozdítani alig bírom.
- JANI Dehogynem, gyere mellém, tényleg, csak kicsit közelebb.
- (Egymáshoz bújnak)*
- JANI Ugye, mennyire jó, hogy olyan meleg a bőrünk, hogy milyen jó érzés, ahogy egymáshoz ér.
- MARIKA A Senák ma úgy elverte a lovakat, hogy felrepedt a bőrük.
- JANI Most hagyjuk a Senákot, mert most annyira jó így együtt.
- MARIKA Jó, de azért nem kellene hagyni, teljesen szétveri a lovakat. Láttam, mikor a boltba mentem, hogy veri, ott ütötte, mint egy őrült, verte az állatokat. És nem érdekelte, hogy már véres a szőrük, nem érdekelte.
- JANI De most mért kell ilyenkor a Senákkal előjönni. Hagyjuk már, legalább ilyenkor hagyjuk.
- MARIKA Mert igaza van a mamának.
- JANI Az anyád és a Senák, hát most minek kell erről beszélni, azt nem bírom ilyenkor, hogy most direkt csinálod ezt, hogy ne legyen semmi.
- MARIKA Ne kiabálj, a gyerek, legalább a gyerek miatt.
- JANI Én nem számítok, csak a gyerek, meg a mama, meg a Senák, meg a lovak.
- MARIKA Te is szeretted őket, nem.
- JANI Hát nem érted, hogy most nem kéne a Senákot mondani. Hát nem érted, hogy te semmit nem értesz, te is olyan leszel, mint a mama, hogy olyanra öregedsz, egy rosszindulatú, vén banya leszel, hogy én is elmegyek majd Oroszországba, hogy én is elmegyek, hogy olyan leszek majd, mint a papa, hogy alig várom, hogy legyen háború, hogy elmenjek és lelőjenek, vagy ott maradjak valahol oroszok.

MARIKA Csak magadra gondolsz most is, nem látod, hogy másnak mi fáj. Csak magadra. A gyerek, látod, már föl is ébredt.

JANI Csak magában beszél.

GYEREK Nem, nem.

JANI Mit mond?

MARIKA Hogy nem.

JANI Mi az, hogy nem?

MARIKA Nem tudom, azt nem mondja, csak hogy nem. Biztos megint előjött.

JANI Micsoda?

MARIKA Az éjszaka.

JANI Nem tehetek róla.

MARIKA Tudom. De ki tehet róla.

JANI Senki.

9. JELENET

(Udvar, utca)

GÉZA Na, mi van, Jani, haladsz a járdával?

JANI Haladok, mért ne haladnék.

GÉZA De lassan megy.

JANI Úgy megy, ahogy kell.

GÉZA Mért ástál neki olyan mély alapot, azért egy ilyen kis szarhoz nem kellett volna.

- JANI Biztosabb azért, ha van valami alatta, nem igaz. Nem mossa ki az eső.
- GÉZA Igaz, igaz, de azért elég fölösleges. Mít teszel a beton alá?
- JANI Majd köveket.
- GÉZA Ennyi kőre egy várat lehetne építeni, nem egy szar járdát.
- JANI Most ezt te csinálod vagy én.
- GÉZA Már kész a beton is?
- JANI Most keverjük.
- GÉZA Mi az ott, a kövek alatt, az a rozsdás szar, azok a vasak, ott?
- JANI Kerékabroncsok, voltak itt ilyenek.
- GÉZA Vasbeton lesz. Az nagyon korszerű, a vasbeton. Pesten házakat építenek vasbetonból.
- JANI Emeleteset is?
- GÉZA Hajaj, az oroszok állítólag kilencemeleteset is.
- JANI Mért pont kilencet, akkor már lehetne tízet is, milyen hülyék.
- GÉZA Tényleg, nem értem, nálunk biztos tízet építenének.
- JANI Lehet, hogy azért, hogy ne hasonlítsanak az amerikaiakra.
- GÉZA Az lehet, annyira különbözni akarnak.
- JANI Vagy hogy a földszintet is számolják, hogy emelet.
- GÉZA Ez hülyeség, a földszint az nem emelet, hanem földszint.
- (Kijön a gyerek)*
- GÉZA A gyerek is segít?
- JANI Segít a betont keverni.

- GÉZA Nem bírja, kicsi még. Hogy a francba bírná azt a bazi nagy lapátot. Még üresen se.
- JANI Hadd szokja, meg jó, ha megtanulja, ha felnőtt és neki kell.
- GÉZA Mire ezek felnőnek, addigra már minden le lesz betonozva. Gyorsan fejlődik minden.
- JANI Az igaz, de azért nem árt.
- GYEREK Így forgassam a lapáttal?
- JANI Hát persze.
- GÉZA Nyomd bele azt a lapátot, gyerek, ne sajnáld.
- GYEREK Igyekszem, Géza bácsi, amennyit bírok, annyit.
- GÉZA Nem is szabad többet, mert megszakad a hasfalad.
- GYEREK A hasfalam? Van olyan?
- GÉZA Hajaj, aztán kijönnek a beleid meg a gyomrod. Aztán a váci kórházban jönnek a kőművesek és befalazzák megint, vagy vasbetonnal, érted.
- JANI Figyelj, Géza, nem kéne a gyereknek összehordani minden szart.
- GÉZA Azért jobb félni, mint megijedni. Nehogy a végén a lapátban kössön ki a mája.
- GYEREK Vigyázok, Géza bácsi.
- GÉZA Különben láttam a Senákot.
- JANI Hagyj már azzal a kurva Senákkal.
- GÉZA Jó, csak azt hittem, érdekel.
- JANI Érdekel, de most mit akarsz vele.
- GÉZA Hogy ott állnak a lovaidd, a sarkon.

- JANI És?
- GÉZA A Senák meg veri őket, bazmeg, mint a répát.
- JANI Veri?
- GÉZA Veri, mint az állat, úgy csépli, a lovak meg nem mozdulnak.
- JANI Nem?
- GÉZA Nem, de a Senák annál jobban veri, azért kéne valamit.
- JANI Mit?
- GÉZA Csinálni. Mégiscsak a te lovaid.
- JANI Enyémekek voltak.
- MAMA *(kijön az ajtón)* Nem szól ez semmit, nem érdekli.
- JANI A mama mindenütt ott van, a mama.
- MAMA Olyan ez, hogy nem szól. Nem érdekli semmi. A lovak se.
- JANI A mamát kéne a Senáknak adni, a mamát, ha haza akarna jönni, akkor szétvágná a hátán a mamának.
- GÉZA Azért tényleg kéne tenni valamit, bazmeg, mert elvéreznek az állatok.
- JANI A kibaszott úristenit a Senáknak. *(Belevágja a vakolókanalat a betonba és elindul káromkodva)*
- MARIKA *(kiszól a házból, aztán kiszalad)* Most hová mész, János?
- JANI Megyek.
- MAMA Esetleg csinál valamit, nem csak a pofája jár.
- MARIKA Hagyjad, nem kell most ezt csinálni. Hagyjad azt a Senákot. Hülye.
- JANI Megyek, mert most már megyek.

MAMA Na végre, hogy megy.

MARIKA De baj lesz, ebből baj lesz.

JANI Hagyj most, mert megyek.

MARIKA János, gyere vissza! Maradj itthon, hallod?

JANI A kurva isten a Senákba.

10. JELENET

(Utca)

JANI Mi a lófaszt csinálsz a lovaimmal.

SENÁK Ezek nem a tieid, Janikám, ezt te, nem emlékszel, mikor odaadtad a téesznek, nem emlékszel.

JANI Akkor is az enyéme. Érted, te szarláda, akkor is az enyéme.

SENÁK Én vagyok a kocsis.

JANI Mégis hozzám akarnak jönni. Szarnak azok terád, azért nem tudod őket hajtani.

SENÁK De az lesz, amit én akarok, mert én irányítom őket. Azt hiszed, te mondd meg nekik, azt hiszed, amikor én vagyok a kocsis.

JANI De ne verd, érted, ne verd, mert én is szétbaszom azt a részeg pofádat, érted.

SENÁK De verem, mert nem mennek.

JANI A vér csorog belőlük, te állat.

SENÁK Azok az állatok, azok a hülye lovak, azok, bazmeg.

JANI Te menj innét, mi a faszt akarsz tőlük, tiszta részeg vagy, te marha. *(Ellöki)*

SENÁK Az istenit, de forog ez a föld, bazmeg, meg csúszik, hogy elesik az ember. Hogy mindjárt elesik az ember. *(Elesik)*

- JANI Mert olyan picsa részeg vagy, te állat, te barom.
- SENÁK A ló, az milyen magas innét, bazmeg, milyen magas.
- JANI Magas, hozzád képest egy póni is magas, nem ezek a gyönyörű állatok. Érted, gyalog hoztam Karcagról, gyalog, el tudod képzelni, hogy két napot jöttem gyalog. Hogy az mit jelent. Hogy mi volt, amikor elvitték, azt el tudod képzelni? Mintha kitéptek volna belőlem egy darabot. Érted? Olyan volt.
- SENÁK A rohadékok, akkor is szétverem őket, akkor is. *(Emelkedik, hogy megint verhesse a lovakat, a lovak mozdulnak)*
- JANI Hó, hó, állj már meg, hó, hó.
- SENÁK Mekkora patája van, bazmeg, Jani, csinálj már valamit, milyen kurva nagy patája.
- JANI Hó, hó, hó, állj már meg, állj meg, az istenit. *(Csitítja az állatokat folyamatosan)*
- SENÁK Mekkora a lába, Jani, csinálj valamit, a lábuk, a vaspatkó. Csinálj valamit Jani, csinálj már valamit!

11. JELENET

(Udvar)

- MARIKA Mi volt?
- JANI A lovak.
- MARIKA Nem te?
- JANI Én nem.
- MARIKA Mit mondott az orvos?
- JANI Hogy rögtön meghalt.
- MARIKA Abban a pillanatban?
- JANI Igen.

GYEREK A lovak megvannak?

JANI Meg. Tudták a lovak.

MARIKA Mit?

JANI Hogy nem direkt volt.

MARIKA Mi?

JANI Hogy odaadtam őket.

MARIKA Azok mindent tudnak. Azt sem felejtik el soha, hogy hol laktak.

JANI Megyek, befejezem a járdát. Gyere, Peti.

GYEREK Megyek. Mi az a rozsdás a kövek alatt?

JANI Abroncsok, hogy erősebb legyen. Pesten házakat építenek vasbetonból.

GYEREK Tudom.

JANI *(rángatja a kanalat)* Megkötött.

GYEREK Meg?

JANI Meg. Nem szabad félbehagyni.

GYEREK Mit?

JANI A betonozást.

(Vége)